

Déliháb

9. SZÁM

14
FILLÉR

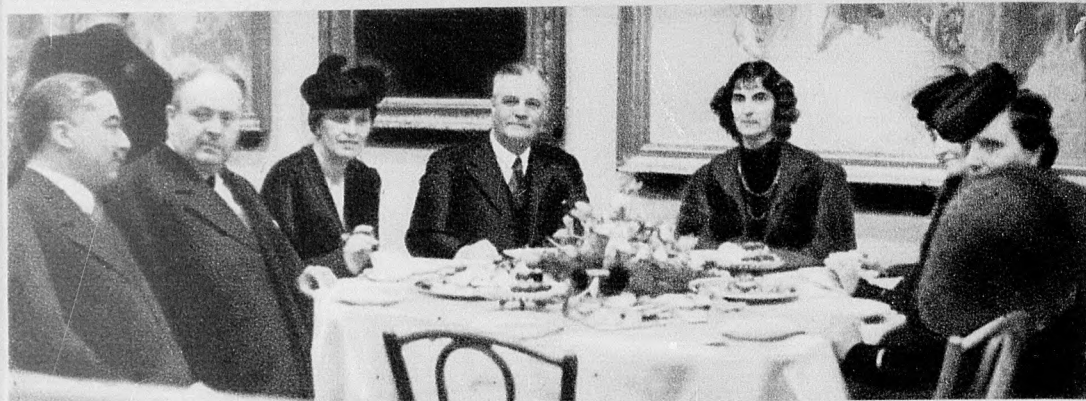
NEMZETI SZINHÁZ:
ELSŐ DIADAL.
SZELECZKY ZITA
(Wellesz felv.)

RÁDIOMŰSOR
MÁRCIUS 3. - 9. 16

ki.
és.

jes
nal.
12.
és-
-
ló
szó.
ult-
mi
32.
dai
ésü
tés.
per.
pé.

vét
ult
itói
sp.,
lka
P.,
thi
ta-

A Magyar Művészetért akeió teáján. Középen Anna kir. hercegnő és Fabinyi Tihamér v. miniszter (Schäffer felv.)

Magyar-Német Társaság elnökválasztó közgyűlése. Dr. Hekler Antal egyetemi tanár, Tasnádi Nagy András, Szily Kálmán, Kibédy Varga Sándor (MFI felv.)

Jugoszláv hangverseny a Vigadóban (MFI felv.)

14
FILLÉR

Délibáb

Színházi Hétlapp

Felelős szerkesztő:
BIBÓ LAJOS

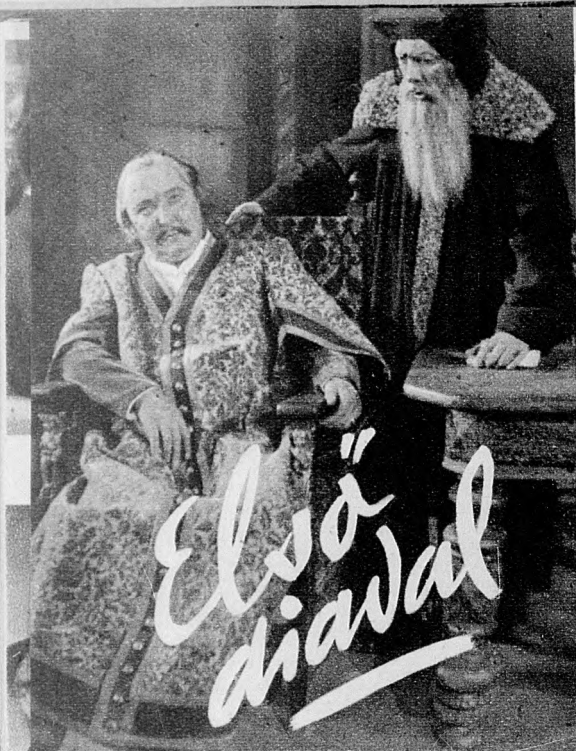
Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 1 pengő 80 fillér, félévre 3 pengő 60 fillér. Biztosítással kombinálva negyedévre 2 pengő 60 fillér, félévre 5 pengő 20 fillér, egy hónapra 90 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 14 fillér. Franciaországban Frs. 1.50, Jugoszláviában 2 dinár, Romániában 7 lei.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefón: 14-23-39, 14-23-50.
Postatakarékpénztári bevezetési lap száma: 9244.

(Veres felvétel)

Vitéz nagybányai Horthy Miklós 20 éve Magyarország kormányzója

A NEMZETI SZÍNHÁZ BEMUTATÓJA

A Mátyás-jubileumot méltó ünnepi díszsel üli meg a *Nemzeti Színház*. A héten az *Első diadal*, dr Galamb Sándor történelmi darabja került színre ünnepi szereposztásban. A darab Mátyás király életének egyik csábitóan érdekes szakaszával foglalkozik. Vajjon, hogy lehet egy majdnem gyermekifjú máris nagy király, uralkodó? És mi a próbája, hogy valóban királyi jellemmé váljék? Az *Első diadal* szerzője ügyes kézzel oldja meg a kérdést. Élettelen és illuziókeltően állítja elénk az ifjú Mátyásban a fiatal lélek lényegileg nehezen ábrázolható, ellentmondásokkal teli útját, de mindezt már közel hozza a leendő férfi mutatkozó erejével. A fiatal király életének egyik olyan mozzanatát vetíti elénk, amelyben összeütözközésbe kerülnek a majdani nagyságot ígérő összes erők. Ez a próbatétel és kiderül, hogy az ifjú Mátyásban a nagy király kvalitásai hatalmasabbak az ifjú érző szívénél. Ennek a fiatal Mátyásnak, ha más irányban is — Herceg Ferenc „Árva László”-ja a nagy elődje. Ott is a gyermekifjúról, de elrontott gyermekifjúról van szó: ennek képét talán jóval könnyebb megalkotni. Arra a kérdésre, hogy miként lehet egyszersmind felnőtt az, aki még fiú, Galamb Sándor lélektani törés nélkül felel meg. Ugy, hogy zseni. Az orosz-lánkarmoknak nem kellenek évgyűrűk. Fogas színpadi kérdés, hogyan érzékelteti az ifjú Mátyás lelki nagyságát? Ez a szer-

Petheő Attila, Pethes Sándor

zónék egy igen ügyes jelenetben sikerül: Mátyás szóról-szóra mondja el Podjebrádnak, hogy mit írhatott levelében Szilágyi Erzsébet. A levelet a cseh király nem akarta neki megmutatni és Mátyás mégis érzi, tudja, hogy mi lehet ennek a levélnek a tartalma. A másik kérdésre, hogy miként győzheti le egy nagy ember önmagát, már sokan próbáltak választ adni. Hebbel Ágnes Bernauerje, Grillparzer: „Die Jüdin von Toledo”-ja ugyancsak a szerelmet feláldozó kötelességről beszél. Itt a szerző nem lépett nagy külföldi elődeinek túlzó útjára. Finoman oldotta meg a feladatot. Mátyás még Podjebrád prágai udvarában van és László bátyja menyasszonyát, Gara Mériát szereti, de mégse mérícskelteti vele a jegyesének szánt cseh királykisasszony kedves és súlytalan kis egyéniségének politikai értékét. Galamb tapintatosan tartózkodik attól, hogy illusztrált történelmi olvasókönyvet adjon. Kitűnő az egyik ízes felvonásvég, amelyben Mátyás, aki könyvével végre egyedül maradhat, kamasz örömmel, felnőttesen bešüpped a karosszékébe. Katalin rendkívül rokonszenves alakjánál jölesett az a finom

Apáthy Imre,
Szelezky Zita

beállítás, hogy ő hajlandó lett volna visszaadni Mátyás adott szavát. Érezzük, hogy ez a gesztus valóban a nem mindennapi embert köti az esküjénél is jobban. A darab alapjait és helyzeteit a rendkívül kultúrált és minden idealizmusa mellett is természetesen ható erkölcsi finomság és az író mérték-tartása jellemzi. Ahogy például a Mátyásról szóló dal a lelkiismeret szavát fokozza fel, az ifjú királyban, akit „az Isten adott”: ez a rész lélektani meglátás és izlés összjátéka. A szerző bámulatraméltó merészséggel vállalja a legdrámaibb helyzetek színrehozatalát és bámulatraméltó ügyességgel kerüli ki mégis azt a kényes veszélyt, hogy ríktívó vagy vásárvá váljék. Szilágyi Mihály elfogatása után a néző félt Mátyás és anyja jelenetétől, de Galamb Sándor keze egy pillanatra sem dobta el a gyepőt. Mátyás szép felháborodása nem válik szónokiassá, és modorosságot csak néhány helyen érzünk, ahol egyes szövegek többször versszerűen fokozódó ismétlésben jönnek újra meg újra vissza. Ebben a darabban különösen jólesik, a gyönyörűen megszerkesztett, remek, biztoskezü indítás, Szilágyi Mihály Hunyadinének hírül hozza László fia halálát. Jók az egyes rendkívül plasztikus jelenetek: a tekergő deák vagy a szomorú vajda nekibúsulása a kocsmában s az az elgondolás, hogy Mátyás nagyobb tervei talán akkor fogantak meg, mikor a leszegényedett Magyar föld után a virágzó, bőségekben úszó Csehországon utazott végig. A fiatal királyt Apáthy Imre alakította, úgy érezzük, teljesen beleillően, a szerző biztoskezü rendezésébe, elgondolásaiba. Szelezcky Zita Katalinja olyan könnyű, megható és színes, mint egy lepke. Kevésbé értjük Szörényi Éva Gara Máriáját, ez talán a szerző hibája: László menyasszony-özvegyéről nem tudjuk, kit szeret végtére: Lászlót, Mátyást, Ujlaky vajdát, akinek végül felesége is lesz, vagy ahogy mondja: a Hunyadi-házat? Így is a legérthetlenebb. Izes magyar alakot formált a délceg Lehotay (Ujlaky), a szerepét ugyan kissé

anekdótikusan felfogó Nagy Adorján (Gara), Kovács Károly (Szilágyi) és természetesen elsősorban Tasnády Ilona mint a kemény Szilágyi Erzsébet nagymenyasszony. Kisebb szerepekben igen jellemző képet adtak Gobbi Hilda (Garáné), Pethes Sándor (Dokyczana érsek) és intrikus szerepét jól felfogva, csak egy árnyalattal túlhangsúlyozva Kenessey Ferenc (Podjebrád fia). Az előadás legtökéletesebb alakítása azonban kétségtelenül Petheő Attiláé, aki a dereshalántékú, okos, alattomos és mégis őserőtől duzzadó Podjebrád György szerepében olyan volt, mint valami félelmes, kínai bálvány. A képet Horváth János korszerűen szép és komor díszletei egészítették ki. A két eskü a majdnem azonos szöveggel, a két majdnem azonos és mégis annyira különböző prágai és budai templomban: nemcsak tökéletes színpadi kép, hanem gyönyörű és tartalmas költői gondolat is. r. a.

Taráy Ferenc, Tasnády Ilona, Kovács Károly

Szörényi Éva,
Gobbi Hilda
(Wellesz felv.)

A MAGYAR JÁTÉKSZÍN ELŐADÁSA

Muráti Lili

Kiszely
Gyula

A Magyar Játékszín előadásainak során Muráti Lili: Járjunk színházba, Kiszely Gyula: Az új magyar művészet, Abonyi Géza: A magyar színpadi nyelv, Táray Ferenc: A színész egyénisége címmel olvasták fel érdekes tanulmányukat

Abonyi Géza

Táray Ferenc

A Kulissza mögött

A legérdekesebb karrierek egyike kétség-
telenül a Láncey Margité, a Nemzeti Színház
kitünő tagjé. Láncey Margit a Nem-
zeti Színházban éveken keresztül a legkülön-
bözőbb szerepekben aratott sikert, játszott drá-
mában, tragédiában, vígjátékban egyforma
sikerrel. Átrándult a Városi Színházba,
majd a Magyar királyi Operaházba és opera-
főszerepekben aratott sikereket. Később megint
fordulat állott be karrierjében, mert színdarab
átdolgozásokkal és fordításokkal hódította meg
a közönséget. Pályájának legérdekesebb fordul-
ójához azonban kétségkívül ebben az évadban
érkezett, amikor is olaszországi — színház-
igazgató lett. Láncey Margit kitünően tud

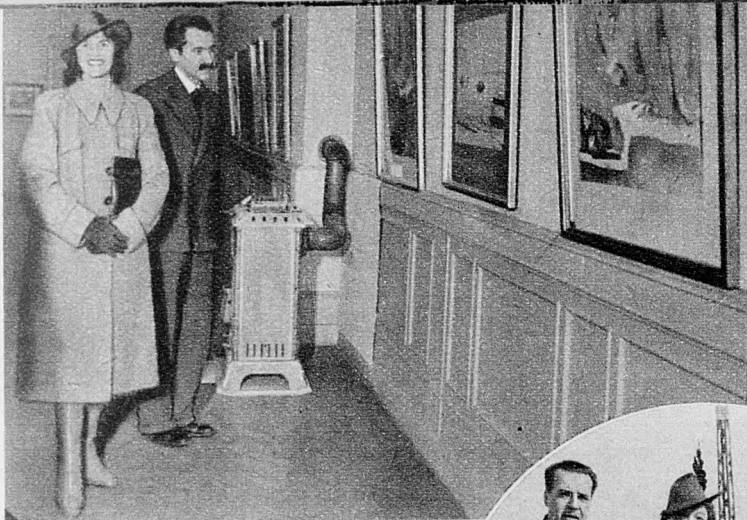
olaszul, többször szerepelt már Olaszországban.
Erre az évadra szabadságot kapott a Nemzeti
Színházról és társulatot alakított Olaszország-
ban. A színtársulatnak persze ő a női sztárja
is. Most már hónapok óta játszik Láncey
Margit Olaszországban, műsorában nagy he-
lyet foglaltak el a magyar színdarabok. A ki-
váló színésznő most Olaszországból küldött
lapot, amelyben szívélyesen üdvözlö a Délibáb
minden olvasóját.

A „Tokaji aszu” című operett sok visz-
zontagság után végre rébbe ért. Ha a viszontagság
jó kabbala, akkor a „Tokaji aszu”-nak roppant
nagy kilátása van a sikerre, mert ami ezzel az

Gróf Csáky
István
külügymi-
niszter elje-
gyezte
Chorinsky
Anna Mária
grófnőt
(MFT felv.)

Délibáb

Anna fő-
hercegasszony
megtekinti
Csebi Pogány
István festő-
művész
kiállítását
(Schäffer foto)

operettel történt, az maga is operett. Először úgy volt, hogy a 2400 személyes Városi Színházban fog színpadra kerülni. Azért ott, mert az operett kiállítása olyan drága, hogy csak egy nagy befogadóképességű színházban lehet behozni a költségeket. Aztán az 1300 személyes befogadóképességű Magyar Színház óhajtott színpadra hozni a darabot. A tárgyalások megszakadtak. Ez idén az 1200 személyű Operett Színház akarta műsorára tűzni az operettet. Mégis elálltak a tervtől. Most aztán véglegesen a 900 személyű Andrassy Színházban kerül színpadra a darab Fedák Sárival a főszerepben. Vajjon mi történt? A darab kiállítása lett olesóbb, vagy a színház áldozatkészége nagyobb? Rövidesen ki fog derülni minden.

*

A Pesti Színházban talán még most sem tudják, ha csak a kitünő művész maga el nem mesélte azóta, hogy Huszár Pufi balesete miatt az egyik este majdnem elmaradt az előadás. A népszerű művész előadás előtt az egyik mellékutcából úgy $\frac{1}{2}$ óra körül sietett ki a Tisza István uccába. Észrevette azonban, hogy az autóbusz a megállóhelyhez érkezett. Tekintve, hogy Pufi még mintegy tíz méternyire lehetett a megállóhelytől, szaladni kezdett. A sikos járdán azonban elesészt és elesett. Körülötte nagy riadalom támadt. Mindenki azt hitte, hogy egy ilyen nehéz test, ha lezuhan, csak súlyosan ütheti meg magát. Szerencsére nem így történt. Bár többen oda siettek segítségre. Pufi bámulatos energiával és könnyedséggel pillanatok alatt talpra ugrott s mivel tudta, hogy a következő autóbusz csak jó idő múlva indul, jürge léptekkel tovább is gyalogosan sietett a Pesti Színházba. Ha az esés nem ilyen „szerencés”, jobban mondvá, ha Pufi nem ilyen kitünő sportember, az este a Pesti Színház aligha tudott volna előadást tartani, tekintve,

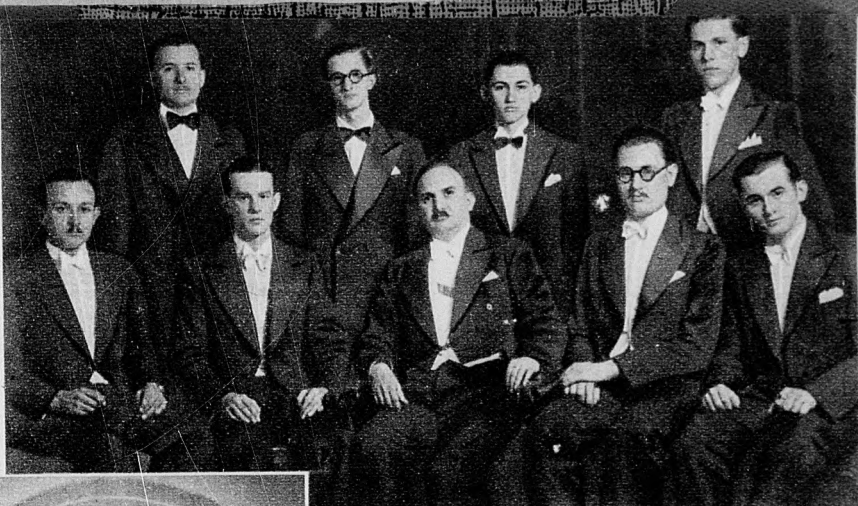
Lánczy Margit Olaszországban

dr. Báró Schroeder Attila író eljegyezte Aranyl
Arany Máriát (Csabi és Fotoszalon foto)

A
Technológus-
bál rendező-
bizottsága.
Szabó Pál,
Hoffmann
Róbert, Ko-
vács Lajos,
Endrédy De-
zso, Kemény
Gyula, Horá-
nyi Emil,
Nádas László
tanár-elnök,
Bárdos István,
Jinda Ede

(Halmi felv.)

Zilahy Farnos Eszter zeneszerző és előadó-
művész nő sikerrel szerepelt a Magyar Nem-
zeti Szövetség műsoros estjén (Gaby foto)

hogy Huszár Károly szereplése a „Fenség
fizetek” című darabban egyszerűen pótolhatat-
lan.

*
Híres tróknak, művészeknek van rendsze-
rint olyan történetük, amelyekben mindig az
derül ki, hogy végeredményében mennyire —
nem ismerik őket. Se vége se hossza azoknak az
anekdotáknak, amelyekben a híres író —
festőnek hiszik, a nagyszerű művészt politikus-
nak és így tovább. Persze mindig a civil-
közönség téved, mindig a civilközönség rovására
szokták előadni ezeket a történeteket. Most

Délibáb

ennek az ellenkezője is meglőrlént. A színházi
lap szerkesztőségében össetalálkoztak Fendrik
Ferenc, a kitűnő fiatal színpadi író, a Vig-
színházban színre kerülő „Okos házasság”
szerzője és Várkonyi Zoltán, a Nemzeti Színház
kitűnő fiatal tagja. A színpadi szerző és színész
nem ismerték egymást, a lap egyik munka-
lársa mutatta be őket egymásnak. Persze
amikor egy író és egy színész összekerül, szívesen
bókol egymásnak, tekintve, hogy nem riválisok.
A bókolást mingyárt Fendrik kezdte.

— Kedves Várkonyi „Tivadar” úr nagyon
tetszett nekem az utóbbi időben két alakítása.

Várkonyi nagyot nyelt a „Tivadar” miatt,
de mégis felesillant a szeme, amikor azt hal-
lotta, hogy a színpadi trónak tetszetek az
alakításai.

— És különösen melyek tetszetek — kér-
dezte Várkonyi, hogy tovább élvezze a dicső-
séget.

— Hát . . . hát — akadozott Fendrik, — én
már hiába olyan vagyok, nem a darabimre,
hanem az alakításokra emlékszem.

A helyzet, úgy ahogy, meg volt — mentve.
Várkonyi érezte, hogy valamivel viszonzni
kell a jóindulatot. Mingyárt hozzá is kezdett.

— Kedves Fendrik úr, igazán el kell ismer-
nem, hogy a vigszínházi átdolgozás remekül
sikerült. (Fendrik megdermedt!)

— Igen, igen, nem is átdolgozás, hanem új
darab abból az alapjában véve unalmas
regényből. (A munkatárs rögtön észrevette,
hogy kitűnő Várkonyink „Oblomov”-ra céloz és
közbe vágott. — Na, de aztán jött az „Okos
házasság”.)

Mire Várkonyi :

— Igen, az átdolgozás is remekül sikerült,
de mi ahhoz képest az eredeti darabja, az
„Okos házasság”, amely csupa ötlet, szellem és
eredetiség . . .

A helyzet megint meg volt mentve.

LÁNYOK —

Angerer Mária

Grót Zay Eszter

Saxlehner Katinka

Benkő Judit

Ludvig Éva

Weigand Ivy

Láng Éva

Szabó Nóra
(Gaby felvételek)

Márciusban, a várva-várt tavasz első hónapjában az egyik budapesti színház kedves ünnepi matinének lesz színhelye. A szétnyíló színpadi előfüggöny mögül ezúttal nemcsak színészek és színésznők lépnek a közönség elé, hanem piruló arcú társaságbeli úrilányok is, akik báli emlékeikről fognak beszélni. Az egész előadásnak a báli idény, ez a táncos, muzsikás, vidám és boldog néhány hét lesz a főtémája. Vajjon melyik budapesti vagy vidéki szépasszonynak, lánynak ne lennének izgalmas, szívetdobogtató szép emlékei a régi bálokról, ahol öröknek tetszett egy-egy éjszakára a gyorsan múló ifjúság és a fellobbanó szerelem.

Az első bálról, az első keringőről, az első mámoros báli éjszakáról fognak beszélni majd a színésznők, bálkirálynők. Amidőn a Farsang hercegének jókedvű uralma véget ér, minden lányos ház, minden fehér vagy modern, csöbütörös leányszoba tele van báli emlékekkel. Mi most féligmeddig mintha kilestük volna ezeket a kis beszélgetéseket. Hol mulattak legjobban a pesti bálozó lányok? Aztán most, bál után, mivel töltik idejüket a bálkirálynők?

A bál utáni napokon a sajtó hasábjain gyakran találkoztunk a „megjelent” leányok és asszonyok, nyitópárok neveivel. Arról azonban ritkábban hallunk, olvasunk, hogyan is élnek „civil”-ben a bálkirálynők. Különösen pedig mit csinálnak ilyenkor farsang után. Mivel foglalkoznak? Mi köti le érdeklődési körüket?

Beszéltünk velük. Amint az alábbiakból kitűnik, nemcsak komoly tanulással készülnek az életre, hanem néhányan közülük már most is láthatók a szorgalmas dolgozó nők soraiban. Négy kisleány választát itt adjuk.

A bronzbarna hajú

Komáromi Ági

meséli:

— „Civil”-ben a törvényszéknél dolgozom. Két farsangon keresztül báloztam. Tavaly nagyon sokat „jártam” táncolni, idén csak egy néhány helyen voltam. A protestáns teákon, a MAC-bálon, a Balatoni teán, az Evangélikus teákon és a „kebelbeli” mulatságokon, a törvényszéki teán.

— Szeretem elővenni a báli albumot, nézni a képeket, felidézni és eljátszogatni a régi emlékekkel. Van néhány nagyon szép emlékem. Jól mulattam mindenütt, de most már elköszönök a farsangolástól, bálkirálynőségtől.

Arra a kérdésre, hogy vannak-e férjhezmenési tervei, Ági mosolyogva válaszol.

— Egyelőre szeretnék még sokat utazni, sportolni és olvasni. Szívesen olvasok jó könyveket.

*

Tamásfalvy Mária

a főzés, varrás művészetének elsajátításával, nyelvtanulással és sportolással tölti idejét.

— A Medikusok és az Országos Kaszinó bálján olyan jól mulattam — mondja, — hogy ennek bevallásával már régen tartozom a rendezőségnek és táncosaimnak. Soha jobb mulatságot nem kívánok.

Délibáb

BÁL UTÁN

— A házibálok is remek a hangulat, ami nem csoda, mert ott a társaság mindig kiváló. Jelenleg sokat foglalkozom a márciusi házibálunkkal. Szeretném, ha jól sikerülne.

*

Az operaházi „Élő Tárlat”-on nagy sikerrel szerepelt

Rassay Márta.

— Abban a szerencsés helyzetben vagyok — feleli Márta kérdésünkre, — hogy érettségi utáni éveimet hajlamaim szerinti továbbképzésre fordíthatom. Éneket, zenét és nyelveket tanulok. Ha mindezeket csak egy kicsit is komolyan veszem, úgy teljesen lekötik időmet.

*

— Én komoly, dolgozó nő vagyok az OKH hitelosztályán — mondja kedvesen

Langseh Éva.

— Nagyon szeretem munkámat. Tartalmat ad az életnek. Fejlesztette látókörömet és a szociális érzékemet. Amióta dolgozom, sokkal jobban meg tudom becsülni a szabadidőmet is.

— Szépen, harmónikusán lehet beosztani a napot. Dél előtt a munkával foglalkozom, este pedig a szórakozásra is jut idő. Néhány bálon, több teán és egy-két jól sikerült házibálon voltam. Gyakran felkeresem az Operát. Sportolni is nagyon szeretek. Általában mindent szívvel és jókedvvel csinállok. Így, hála Istennek, mindenütt jól érzem magam.

*

Sajnos, egy ilyen rövidke cikk keretébe nem férne bele valamennyi szép pesti bálkirálynő, bálozó úrilány bálutáni nyilatkozata. De ez a néhány szó is elárul valami érdekes dolgot. Ugy látszik, teljesen kiveszett a nagyanyaink korabeli bálozó úrilány típusa. Ezek a levendulaillatú, krinolinós ifjú szépségek a bál utáni napokban azzal töltötték idejüket, hogy a jólfűtött cserépkandalló mellett ábrándozva várták a bálbeli lovag látogatását. A mai lányok? Mint Hamupipőke, bál után levetik aranycipőjüket és komolyan tanulnak, dolgoznak tovább. A báli esték csak szebbé, színesebbé tették életüket.

Ebből a néhány szóból még ez is kiténik; a kisleányok azonkívül hogy az idei szezonban a tavalyi „Lambeth Walk” tánc sikerét utólérő „Horse-horsey”-t remekül táncolják, sokat gondolnak jövőjükre is. Kívánjuk, hogy reményeik mind valóra váljanak és álmaik lovagját mielőbb megtalálják.

Igaz, erről egyikük sem beszélt. Már pedig ha van is időben nagy különbség a mai és az egykori bálók között, a bálozó kislányoknak ma is ugyanaz a céljuk, ami évtizedekkel ezelőtt, férjet, jó férjet találni. Erre pedig a muzsikás, remekhangulatú báltermekben adódik a legtöbb alkalom.

Ligeti Mária

Nem szaladhat el senki a mai élet kínzó kérdései elől. Sikeresen szembenézhet ezekkel a kérdésekkel, ha megismeri Tolnai Világlexikonát.

Délibáb

Szántay Olga
(Gaby foto)

Komáromi Ágnes
(Várkonyi felv.)

Lénárt Irén
(Rozgonyi felv.)

Tamásfalvy Mária

Rassay Márta
(Rozgonyi felv.)

Genesy Edit
(Tóth Margit foto)

Laugsch Éva
(Halmi felv.)

Kotschy Marika
(Gaby felv.)

Békessi Magda, Berezy Géza

Id. és ifj. Latabár Árpád

BOMBAÜZLET

A Royal Színház sikerrel mutatta be vitéz Vadady Albert és dr Fehér István „Bomba-üzlet” című operettjét. Képeink a darabból

Vitéz Vadady Albert
szövegíró, Lantos Ica,
Kertész Dezső,
dr Fehér István
zeneszerző

el,
A
bel
me
ko
kez
ser
től
ma
zát
per
ész
sét
re
mé
ide
am
ide
sza
lin
a f
a
dig
cél
a l
ért
ko
ság
Es
üg
ny
rá
lon
leh
ost
tan
ma
bó
eg
ri
ka
ny
té
ny
va
fig
ót
go
ak
a
hi
sz
a
be
ke

L

A vízcsep hosszú villáját vállával zárta el, dörzsölni kezdte a kezét, azután intett. A nővér kibontotta a kerek krómdobozt s ő belebújt a fehér köpenybe. Hátul a nyakán megcsomózták a szalagját, a könnyű maszkot is arca elé kötötték. Kinyújtotta a kezét: kesztyűbe bujtak az ujjai s már senki se lépett közel hozzá. Steril volt tetőtől talpig.

Egy pillanatra csodálatos élességgel érezte maga körül a műtőt. Hallotta a sterilizátor remegő bűgását, a műszerek acélos pengését, az árnyéktalan reflektor szinte észrevétlen duruzsolását, s az óra percegését a falon. A langyos melegben összekeveredő szagokat is külön érezte, azzal a kemény fegyelemben szorított tudattal, az idegeknek azzal a szüntelen en gardejával, amely úrrá lett rajta, valahányszor belépett ide. A jó d keserű, cserfalére emlékeztető szaga most túlkerekedett az alkohol, formalin, s a fertőtlenített lepedők nyers illatán: a folyadék nagy, barna foltban terült szét a beteg mellén, ahogy kenték rá.

Végignézett magán, fehér, csaknem földig érő köpenyén s azt gondolta:

— Páncél. Olyan ez a ruha, mint a páncél. S mingyárt vívni kell benne egy emberért a halállal.

Soha nem volt szentimentális. Nem is ért volna rá, nem félt volna össze a foglalkozásával, amely hideg realitást és józanságot parancsolt, olykor kegyetlenséget. Esztendőig úgy járt be ide a műtőbe s úgy mesélte, nyitotta a mellkasokat, koponyákat, hasüregeket, hogy nem is gondolt rá: emberek hevernek előtte a véres asztalon. Esetek voltak ezek, amelyek fölött nem lehetett elérzékenyülni. Vagy nem lenne ostobaság, ha a szerelő megindultan sóhajtana az elromlott gép előtt? S ő úgy tartotta magát, mint a szerelő, aki a hibás motorból kidob egy kopott csavart, utánaönt egy dugattyút. Tökéletesen ismerte az emberi testet: a szabályosan elhelyezkedő izmokat, az idegpályákat benne, s az erek bonyolult hálózatát. Nem érhették meglepetések. És nem érzett semmi különösöt, ha a nyitott mellkasban dobogni látta a szívet, vagy a meglekelt koponya csontja mögött figyelte az agy halk lüktetését.

Most történt vele először medikus kora óta, hogy valami névtelen meghatódottságot érzett, mikor rápillantott a betegre, aki lekötözött kézzel, gyámoltalanul hevert a csuklós asztalon.

Az arca sápadt, mint a viasz, és biztosan hideg tapintású, nyirkos. Fél. Halk nyögés szakad ki a torkán, de nem a fájdalomé: a riadt állat nyöszörög így. Most roppant bele a vékony tű, az evipán-nátriumos fecskendő tűje a bőrébe, a karja vastagon kéklő

vénájába, amit szépen kihozott a gumi-kötés.

Most már odaáll ő is a beteg fölé s egyetlen pillantással megállapítja, hogy minden rendben van, minden a helyén. Nem kell beszélni se. Hozzászoktatta az embereit, hogy csendben dolgozzanak, még parancsokat se ad, csak a szemével dirigál. A műszerelő asszisztens odaáll a szerszámok mellé, az altató a beteg pulzusán tartja a kezét s egy pillantást vet a felemelt szembéj alá, a tágult pupillákra.

— Mehet...

Már ujjai között érzte a fénylő, beretvaéles szikét s a jódttól barna mellet dolgozni kezd.

Aztán hirtelen elfeketedik előtte minden. Egy gondolatnyi ideig semmit sem lát s mintha valaki vékony, hosszú subkután-tűt szúrt volna bele homlokán keresztül a fejébe. Egy pillanatig tart az egész és már roppant fegyellemmel összeszedi magát, mélyet lélegzik és lefog egy erősen vérző eret.

Az asszisztens ijedten kérdi:

— Rosszul érzi magát, főorvos úr?

Csak a fejével int, hogy nem és dolgozik tovább.

Soha még ilyen gyorsan, félelmetes biztossággal nem operált. Mintha láng égetné valakinek a sarkát szüntelen s kényszerítene őt futásra, úgy dolgozik ő is, olyan hajszoltan. Érzi, hogy a vékony mullmaszk átnedvesedik a verejtékétől: patakban ömlik homlokáról az izzadság. Irtózatossá fizikai erőfeszítés az, amit csinál s szinte a gondolata, a tudata, az idegei nem is bírják követni a gépies, megszokott mozdulatokat.

Az előbb, mintha sebet kapott volna valami félelmetes, életre-halálra menő párbajban, s most védekeznie, mikor egy-egy vágást tesz, eret csíp el, ideget fog, tamponnal tömi a vérző sebet. A háta mögött érez valakit, testetlen ellenfelét, hideg lehellete már megborzongatja a munkától átforrósodott nyakát. Keresztülhajlik a vállán, keze ott motoz az ő keze mellett a

Védekezzünk a csalók ellen!

Egy ember járja az országot és jelentkezik a feleknél azzal, hogy különböző lapokra fizessenek elő. Az előfizettséggyűjtést csak takarónak használja arra, hogy különböző csalásokat és lopásokat csinálhasson. Aki az előfizetés feladása előtt kitér, ajánlatot tesz, hogy megveszi a régi lapokat és amíg az illető a lapok összeszedésével van elfoglalva, szétnéz a lakásban és ami a kezébe akad, zsebrevágja és elviszi. Ott, ahol ezzel a trükkel nem sikerült a lakásban lévő figyelmét elterelni, egy pohár vizet kér és ilyen módon igyekszik az illetőt a lakásból eltávolítani vagy figyelmét elterelni, hogy alkalm legyen valamilyen értéket zsebrevágni. Óvakodjunk az ilyen emberektől és aki ilyen trükkel jelentkezik, azt át kell adni a legközelebbi rendőrnök.

seb körül, de mást akar, mint ő. Küzd ellene. Őlni szeretne, feltépni az aortát, beleszakítani a tüdőbe, összemarkolni a szívet.

— Hej, kutya! — mormolja magában és összecsikordul a foga.

Aztán még sebesebben mozog a keze. A halál van mögötte, húsz éves ellenfele, akivel, nem is tudja, hányadszor mérkőzik meg, itt ebben a véres szobában, emberi testek fölött. Mindig diadalmasan! De most, most testi valóját érzi ennek a félelmetes bajvívónak, aki harcra kel vele s ha ideje volna, ha megpihenhetne egy pillanatra csak, most meg tudná markolni a csontos nyakát.

— Mingyárt kész! — villan át egy tiszta gondolat a fejen s elmosolyodik.

De nyomban szédülést érez, piros karikák ugrálnak a szeme előtt. Meg kell állnia. El is tántorodik. A gyomra összeszorul és fejében megint jelentkezik az előbbi nyilalás. A szíve a torkában lüktet. Csak már vége lenne!

Uristen, csak már lehetné a szerszámot és leülhetne arra a fehér hokkedlire, ott a sarokban! Végtelenül fáradt, a térde remeg és a keze csak irtózatosszerű erőfeszítéssel engedelmeskedik.

— Mi ez? Beteg lett műtét közben?

Kezébe adják a selyemmel befűzött tüt. Hála Istennek! Varrni, varrni a sebet! De gyorsan!

Mi ez? Az ujjait félretűtötte valaki, rozszul szúrt. Tisztán érezte, hogy meglókték. De ki? Az altató ott áll a beteg fejénél és olyan furcsa, aggódalmas szemmel bámul rá. A műszerelő is a helyén, a műtősnővér távolabb. Hát akkor ki volt?

Persze! A háta mögött ez a másik.

Most megfordul, torkonragadja és elintézi... Hááá!

Az utolsó öltés kész.

S akkor megfordul és eltántorodik. A műszerelő kapja el, derékon, hogy végig ne zuhanjon a kövön.

Letépi arcáról a maszkot, nyakán kibontják a fehér köpeny kötését és az altató pravazért ugrik. Látják: szívroham.

Mire az injekció kész, kicsit magához tér. Kinyitja a szemét és azt mondja:

— A fejem...

Keze hirtelen előrenyúl, a levegőbe markol, mintha meg akart volna fogni valami elsikló nyakat. Egyet még gördül a melle és az arca elkékül.

A két asszisztens és a műtősnővér úgy áll mellette, olyan értetlenül, mintha soha nem láttak volna ilyen közelről emberi halált.

— Angina pectoris — susogja a műszerelő és kiesik kezéből az injekciós fecskendő.

A műtőn hűvös lehellet fut át és a beteg, a narkózis muló bódulatában, felfnyög az asztalon.

De ez a hang már az élet hangja.

Fedák Sárít virággal fogadják a „Tokaji aszu“ próbáján. (Szilágyi László, Dajbukát Iona, Fedák Sári, Pethes Ferenc, Somló Valéria, Németh Romola, Zimonyi Márta, Bársony István)
(Bojár felv.)

rosz-
ték.
el és
l rá.
tá-

elin-

. A
égig

ki-
tató

ához
lja :

mar-
lami
e és

y áll
nem
lált.
erelő
ó.

eteg,
g az

ona,
vén)
telv.)

áb

*Pereg
a film*

ARTHA RAYE
(Paramount foto)

Hollywoodban

Bert Lehr, a Gyáva Oroszlán

20.000 EMBER EGY ÉVBEN

„20.000 Man a Year” címmel Hollywoodban nagyszabású repülőfilm gyártására készülnek. A film címét Rooseveltnél elnök beszédének egyik mondatából vették, amely arra utal, hogy Amerikában évente 20.000 fiatal-embert képeznek ki repülőszolgálatra. A film, amelyben az U. S. A. repülőflottájának egységei is szerepelnek, propagandacélokat is szolgál.

FILM KÉSZÜLT ÓZ BIRODALMÁRÓL

Amerikában a legnépszerűbb mesék-könyvek az Óz birodalmáról írt kötetek. Ezek a könyvek a felnőtteknek is kedvence olvasmányai, egyrészt, mert a való életből az álmok és vágyak birodalmába vezetik az olvasót, másrészt pedig azért, mert szellemesen gúnyolják ki a mindennapi élet visszasságait. A mesék-könyvek felhasználásával Hollywoodban érdekes filmjáték készült, amelyből három képet bemutatunk.

ÚJ KILDARE-FILM

A múlt évben mutatták be a magyar mozik Max Brand híres amerikai regényíró Kildare-regénysorozatának első filmjét, „Asszonyok a rendelőben” címmel. Dr Kildare, a fiatal, lelkiismeretes orvos és dr Gillespie, a zsembe-s, öreg tudós a főszereplői ezeknek a regényeknek, amelyekből most már elkészült a második is. A fiatal orvost a második Kildare-filmben is Lew Ayres, az öreg tudóst pedig Lionel Barrymore játssza.

Jack Haley, a Bádóg Favágó

Jelenetek az Óz birodalmáról készült filmjátékból
(Metro foto)

Robert Koch, a halál legyőzője

Emil Jannings filmje az Urániában

A németek reprezentáns nagy filmje. Két millió márkába került, megnyerte a velencei nemzetközi filmverseny nagy díját. Robert Kochnak, az emberiség jótévőjének, a tudós feltalálónak állít örök emléket s a közönség előtt jórésben az teszi vonzóvá, hogy a világ-hírű orvosprofesszort Emil Jannings játssza, akit a világ egyik legnagyobb emberábrázoló színészének tartanak. A kiváló művész maga is élete legjelentősebb színészi alakításának tartja ezt a szerepét, amit azzal is kifejezni igyekezett, hogy személyesen is meg-

Virchow és Koch professzorok : Werner Kraus és Emil Jannings

jelent filmje budapesti díszbemutatóján. A film története rendkívül izgalmas és lebilincselően érdekes, mert Koch professzornak emberfeletti küzdelmet kellett folytatni az elmaradottsággal, a megnemértéssel, az emberi intrikákkal szemben, amíg végül diadalt aratott.

I. Vilmos eszászár az udvari bálon

Robert Koch és asszisztense : Jannings és Raimund Scheleher

A tudós és leánya (Tobis felvételek)

filmjének forgatását, amelynek címe „Café Attaché”, főszereplői pedig Paul Hörbiger és Oscar Sima.

*

Dolly Haas, a nálunk is jól ismert, igen tehetséges, rokonszenves német filmszínésznő három évvel ezelőtt utazott Hollywoodba szerencsét próbálni. Attól

Andre Maurois „VII. Edward és kora” című, széles keretű történelmi háttérrel feltáró műve nyomán a franciák filmet készítenek. Victoria királynőt Gaby Morlay játssza, Edwardot, aki welszi herceg korában sokat tartózkodott Párizsban, Victor Francen, a Budapesten is jól ismert szakállas francia színész. A film tartalmának az a gondolata adja a fővonalt, hogy Victoria ellenezte a franciákkal való együttműködést, Edward pedig őszintén akarta.

*

Gaby Morlay

Dolly Haas

Bolváry Géza, a Németországban dolgozó híres magyar rendező, most kezdte meg Bécsben legújabb

Paul Hörbiger

Oscar Sima

a filmvállalattól, amellyel előzetesen szerződöttese iránt tárgyalásokat folytatott, elhódította egy másik nagy vállalat, leszerződötte, de még egyszer sem lépett fel.

Az eddig elhanyagolt olasz filmgyártás a múlt évben nagy fejlődésnek indult. Ez a kép a „Piccolo Hotel” című filmből való. Az Alfa vállalat gyártotta (Vaselli foto)

Délibáb

mely-
hét',
Hör-

ak is
éges,
film-
l ez-
odba
Attól

Paul
örbiger

Sima
llyel
etése
foly-
má-
zód-
sem

el-
olasz
s a
n
dés-
. a
otel'
ből
Alfa

o)
káb

A Főméltóságú Kormányzói Pár vendégül látta a Corvin Rend kitüntetettjeit. Felső képen a Főméltóságú Ur. Alsó képen a Főméltóságú Asszony, gróf Teleki Pál miniszterelnök és Bajor Gizi (MFI felv.)

RÁDIÓMŰSOR (március 3-9-ig)

Bodor Aladár
4.30 (Halmi felv.)

Vasárnap

MÁRCIUS 3

BUDAPEST I.

8.00: Ébresztő.

Utána: Szózat.

Majd: Hanglemek.

8.45: Hírek.

10—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd a budavári koronázó főtemplomból.

A szentmisét XII.

Pius pápa koronázásának évfordulója alkalmával dr Serédi Jusztinián bíboros-érsek, hercegprimás pontifikálja. A szentbeszédet mise közben Folba János prelátus, főesperes mondja. Énekel a templom énekkara Sugár Viktor vezetésével. Orgonán Várhelyi Antal.

11.15—12.15: Evangélikus istentisztelet a bécsi-kaputéri templomból.

Prédikál Keken András dr hódmezővásárhelyi esperes.

12.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Budapesti Hangverseny Zenekar.

Vezényel Bertha István. 1. Strauss János: Denevér, nyitány; 2. Karel Pál: Rapszódia; 3. Zieher: Bécsi polgárok, keringő; 4. Polgár Tibor: Részletek a „Halálos tavasz” c. film zenéjéből; 5. Delibes: Coppelia, szvit.

1.45: Hírek.

2.00: Hanglemek.

I. rész: Művészletek. 1. Bizet: Carmen, tőreadórdal (Lawrence Tibbett); 2. Delibes: Lakmé, csengetyűária (Lily Pons); 3. Puccini: Bohémélet — négyes a III. felv.-ből (Valobra, Fiori, Cecil és Martinengo); 4. Dohnányi: Gavotte és musette (Urai Ernő átirata, hegedű: Zathureczky Ede); 5. Drigo: Harlekin milliói, ária (Gigli); 6. Mascagni: Frits barátunk, ária (Maria Caniglia); 7. Strauss Richárd: Rózsalovag — kettős a II. felv.-ből (Kípnis és Ruzieska). II. rész: Nápolyi dalok, 8. Capua: O sole mio (Gigli); 9. Luise, nápolyi dal (Dusolina Giannini); 10. Fenesta che lucie (a Santa Lucia mandolinégyes); 11. Capua: Maria, Mari (Gigli); 12. Ohie meneche, nápolyi népdal (Dusolina Giannini); 13. Santa Lucia, nápolyi dal (a Santa Lucia mandolinégyes); 14. Tagliaferri: Mandulinata a Napule, mandolinszerenád (Gigli); 15. Manella Mia (Dusolina Giannini); 16. Denza: Funiculi-funicula (Gigli).

3.00: 1. „A sertés-pestis elleni oltásokról.” Schmotzer Bertalan dr állategészségügyi tanácsos előadása.

2. „A szállító gazda és a hajózás.”

Vas Leó ny. miniszteri osztálytanácsos előadása. A földművelésügyi minisztérium rádió-előadássorozata.

3.45: A Melles Béla zenekar műsora.

4.30: „Bujdosó Balassa Bálint.”

Bodor Aladár előadása. Közművelődési előadássorozat.

3.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

5.15: „Rövid népi elbeszélések.”

(Tréfák.) Banó István előadása.

5.40: Nagyné Varju Irma és Pázmán György kétszongorás műsora.

6.15: Orbán Sándor magyar nótákat énekel, kíséri Gáspár Lajos cigányzenekara.

7.15: Hírek.

7.25: A Chappy-jazzzenekar műsora.

8.00: Sporteredmények.

8.05: „Mosoly a haremzön.”

Mező Ferenc dr előadása.

8.30: Közvetítés a Royal Színházból. „Bomba-üzlet.” Operett 3 felvonásban, 7 képen.

Irta vitéz Vadady Albert. Versek Ilmiczky Lászlótól. Zenéjét szerette Fehér István dr. Rendező Siklóssy Pál. Vezényel Endre Emil. Személyek: Josefa — Mórocz Gabriella; Zsuzsi — Lantos Ica; Pál — Kertész Dezső; Miklós — ifj. Latabár Árpád; Louci — Bekéssi Magda; Huberl — id. Latabár Árpád; Dobos — Bihary Nándor; Kupaczy — Mátray József; Murányi — Berczy Géza; gróf Cso-paky — Járay Sándor; Jutka — Tóth Magda; Kubányi — Krémer Ferenc; Bárénékesnő — Fellegi Teri; Táncosnő — Borbíró Andrea; Soroksári — Kárpáthy Zoltán; Józsi — Szabó Jenő; Göcze — Molnár Mátyás.

Az I. felvonás után kb.

9.25: Hírek, időjárásjelentés, sporteredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

A II. felvonás után kb.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.45: Hanglemek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11—12.00: Lovászi Ferenc eigányzenekara.

12.05—12.35: Levente-rádiófelőra.

Bevezetőt mond a magyar népzeneről, népdalról Kolozs Ferenc főoktató. Közreműködnek a II. kerületi leventék. Vezényel Wéber István.

3.05—3.45: Jazz-számok hanglemezről.

7.25: „Emberek és kövek a VII. kerületben.”

Jeszzenszky Sándor dr előadása.

8.00: Hírek, ügyelversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Hanglemek.

9.50: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

8.45—9.00: Hírek Budapest I.-ről.

9.00: Egyházi énekek és szentbeszéd a kassai Szent Erzsébet székesegyházból. A szentbeszédet Madarász István dr megyéspüspök tartja. Énekel a székesegyház énekkara, vezényel Hemerka Ulrich.

10.30: Hanglemek. I. rész: Kodály: Hány János, szvit. II. rész: Híres művészek lemezei.

11.15: Hírek, heti beszámoló, műsorismertetés.

11.35: „A Rákócziak.” Költemények és hanglemek. A verseket Schalkház Lipót adja elő.

12.05—12.35: Levente rádiófelőra. Átvétel Budapest II.-ről.

12.35—3.05: Azonos Budapest I. műsorával.

8.05: A „Lyra Dalkör” hangversenye Cselényi József és a Kassai Vonósnegyes közreműködésével. Közvetítés a Schalkház szálló nagyteremből.

9.15: „Beszámoló a kassakörnyéki téli sportidényről.” Lengyel Mátyás előadása.

9.40—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAS3 hívőjeles adóállomáson, 15.370 kiloeikluson, 19.52 méteren.

Délután 3—4.30 óráig.

A HAT4 hívőjeles adóállomáson, 9.125 kiloeikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

páter Bangha Béla
5.40 (Orelly felv.)

Irta Nagy Dániel. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

11.20—11.55: „A katonatisztek és tisztviselők özvegyeinek és árváinak „Magdolna Otthonát” avatják.” Közvetítés a Tass vezér uccából. Beszélő Budinszky Sándor.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Hanglemezek.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A Mária Terézia 1. honvégyalozezred zenekara.

Vezényel Figedy Sándor. 1. Verdi: Aida, diadalmi induló; 2. Cimarosa: Titkos házasság, nyitány; 3. Ketelbey: A patak nimfái, keringő; 4. Figedy Sándor: Két magyar hangulatkép; 5. Michéls: Álom-keringő; 6. Orth: Órásboltban; 7. Boršay: Ábránd a „Csikós” c. népszínműből; 8. Náray Antal: Toborzó.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyámhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: „Diákléóra.”

„Pécze József.” Clauser Mihály dr előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Timkó Margit magyar nótákat zongoráznak.

5.40: „Négy száz esztendő az első magyar tanítórend.”

P. Bangha Béla dr J. S. előadása.

6.10: A rádió szalózenekara.

Vezényel Bertha István. Közreműködik Bekéné Madaras Gizella, fűtty. 1. Lehár: Cigány-szerelmem, nyitány; 2. Kark: Mese (Madaras); 3. Demaref: Habanera, tangó; 4. Varney: Kolibri, keringő (Madaras); 5. Polgár Tibor: Megy a gőzös; 6. Gounod: Tavasz dal (Madaras); 7. Englemann: Táncoló billentyűk; 8. Fényes Szabolcs: Foxtrott; 9. Saint-Saens: A fülemüle és a róza (Madaras); 10. Gebhardt: Tánclégenda; 11. Lehár: Erdei madárka (Madaras); 12. Kockert: Vidám hazatérés, gavotte; 13. Andersen: Tarantella (Madaras).

7.15: Hírek.

7.25: „Egressy Béni és Szerdahelyi József dalai.” Pataky József előadása. Közreműködik Kőszegi Teréz (ének), részben zongora, részben Sárai Elemér cigányzenekara kíséretével.

8.30: „Braehitseh, Gamelin, Gort.” Csizsár Béla előadása.

Délibáb

Hétfé

MÁRCIUS 4

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna.

Hírek. Közlemények.

Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Vidéki zúgó-

lódások 1877-ben.”

Felolvasás.

10.45: „Divatrevü a

négereknél.”

9.00: Schumann: Zongoraötös.

Előadja Dohnányi Ernő és a Magyar Vonós-négyes. (A vonós négyes tagjai: Szentgyörgyi László, Banda Márton, Gáti István és Hütter Pál.)

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Géczy Barnabás zenekarának műsorából. Hanglemezek.

1. Sarasate: Cigányosan; 2. Csajkovszkij: Chanson triste; 3. Brusso: Őszi arany; 4. Hubay Jenő: Csárdajelenet (Géczy-Ritter átdolgozása); 5. Richartz: Kis menüett; 6. Arnold: Ott künn a Wachauban, dal; 7. Sinding: Tavasz zsongás; 8. Jungherr: Szerenád; 9. Wismar: Sír a hegedű, románc; 10. Lehár: Luxemburg grófia, keringő; 11. Friml: Indián szerelmi dal; 12. Heuberger: Szeparéban; 13. Leux: Ez Berlin, induló.

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és esperantó nyelven.

11.25: Csorba Gyula cigányzenekara muzsikál, Szántó Gyula énekel.

Dalok. Huszka: Darumadár fenn az égen (Martos szövege); Thegze-Gerber: Népem, népem (Thury szövege); Váczy István: Csillagok (Sághy verse); Házunk előtt mennek el a huszárok, népdal; Puresi Pepi: Magas jegenyefán; Valkovszkyné: Rubintós violám (Herodekné verse); Kis-Angyal Ernő: Cudar ez a világ; Hevesi József: Mecseki csárdás (Szondy verse); Szentirmay Elemér: Vörös bort ittam az este.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.45—7.15: Német nyelvoktatás.

Szentgyörgyi Ede dr előadása.

7.30: Kosztolányi Dezső két elbeszélése.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: M. Hír Sári Liszt-műveket zongoráznak.

8.55: „Angyalos labda.”

Kádár Erzsébet elbeszélése. Felolvasás.

9.20: Mursi Elek cigányzenekara muzsikál.

10.10: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Reviczky Gyula emléke.” Koperniczky Kornél előadása.

11.20: Régi táncok hanglemezzel.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.

6.45—7.15: Német nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kiloeikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Ádám Jenő
8.50 (Vajda M. Pál f.)

Kedd MÁRCIUS 5

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „A negyven-ezer tő országában.” Halász Gyula előadása.

10.45: „Divattudósítás.” Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: HJ. Toronyi Gyula, az Operaház tagja énekel zongorakísérettel.

1. Puccini: a) Fecskék, ária az I. felvonásból; b) Nyugat leánya, ária a III. felvonásból; 2. Tarnay Alajos: Ó, mért oly későn; 3. Kurucz János: Add nekem a te szemeidet (Ády verse); 4. Igyártó Zoltán: Bimbó, piros bimbó; 5. Kazacsay Tibor: a) Valahol egy kis ablakban; b) Paripám a csalódás (Havas István versei); 6. Pető Imre: Tavasz az életem (Berkes Róbert verse).

12.40: Hírek.

12.55: Bak László zongorázik.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A rádió szalózenekara.

1. Sedlmaier: Induló; 2. Schack Manka: A csárdában; 3. Thiel: Tangó; 4. Rózsa-völgyi Márk: Első magyar körtánc; 5. Mascheroni: Történet; 6. Strauss József: Lángoló szerelem, polkamazurka; 7. Pick-Mangialli: Zenélő óra; 8. José: Szerelmi szerenád; 9. Stolz Róbert: Dunai álmok, keringő.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyambírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.10: „Asszonyok tanásadója.” Arányi Mária előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Beszkárt-zenekar.

Vezényel Müller Károly. 1. Pécsi József: Karnevál herceg nyitány; 2. Czibulka: Stefánia-gavott; 3. Lincke: Amina, egyiptomi szerenád; 4. Komzák: Badeni keringő; 5. Garami Béla: Magyar ábrándozás; 6. Robrecht: Operettrevü; 7. Horváth István: Névtelen hősök, induló.

6.15: „Attila.”

Váczy Péter dr. egyetemi magántanár előadása.

6.45: Sándor Mária énekel zongorakísérettel.

1. Donizetti: Linda, ária; 2. Felicien David: Lalla Roukh, ária; 3. Debussy: Csillagos éj, dal; 4. Joseph Marx: Japan esődal; 5. Grieg: Solvejg dala; 6. Dohnányi: Magyar népdalfeldolgozások; 7. Denza: Ha szeretnél.

7.15: Hírek.

7.25: Balázs Kálmán cigányzenekara muzsikál.

8.20: „A gyűrű.”

Illés Endre elbeszélése.

8.50: „Egy dallam vándorlása a zenekarban.”

A Székesfővárosi Népművelési Bizottság „Hangszerek seregszemléje” c. előadássorozatának befejező része. Közreműködik a Székesfővárosi Zenekar. Előadó Ádám Jenő, a Zeneművészeti Főiskola tanára. Közvetítés a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. Hangfelvétel.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Weldinger Ede szalózenekara játszik. 1. Aucliffe: Éji varázs, keringő; 2. Máté István: Virágnász (hegedűszóló); 3. Micheli: Babatánc; 4. Wissmüller Mihály: Angol keringő; 5. Demaret: Honvágy, dal; 6. Jacobi: Leányvásár, egyveleg; 7. Losonczi Lajos: Szerenád; 8. Bird: Keleti jelenet; 9. Muhr: Az ördögös hegedűs.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Hanglemezek.

I. rész: Magyar tánclemezek. II. rész: Külföldi tánclemezek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.15—5.45: Ruszin hallgatóknak.

1. „Ruszin népszokások” II. rész. Bendász Mihály előadása; 2. Hanglemezek.

5.45—6.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

6.45—7.15: Francia nyelvoktatás.

Garzó Miklós dr. előadása.

7.30: „Az első magyar orvostanár.”

Kótay Pál dr. előadása Rácz Sámuelről.

8.00: Hírek, üggetőversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Debussy: A tenger, szimfonikus költemény.

(Hajnal a tengeren; Hullámok játéka; A szél és a tenger párbeszéde.) Előadja a Conservatoire-zenekar, vez. Coppola. Hanglemezről.

8.50: Oláh Kálmán cigányzenekara muzsikál.

9.40: Időjárásjelentés.

KASSA (259. I m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Érdekességek a kassai levéltárban.” Péterffy József dr. előadása.

11.25: Operettrezletek hanglemezről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: A 21-ik honvédegyalgezered zenekarának műsora. Vezényel Hadányi Antal.

4.10—5.45: Azonos Budapest I. műsorával.

5.45—6.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadásának átvétele Budapest II-ről.

6.15—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.

6.45—7.15: Francia nyelvoktatás. Átvétel Budapest II-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteron.

Éjjel 1—2.30 órálg.

Tasnádi-Kubaeska
András
4.15 (Földes felv.)

Kilián Zoltán beszélgetése három gyermekszereplővel. Hanglemezekkel.

10.45: „Mese két varrótűről.”

Irta Orbánné Sch. Margit. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Illiczky László szalózenekara.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Országos Postászenekar.

Vezényel Eördögh János. 1. Suppé: Költő és paraszt, nyitány; 2. Strauss János: Dél rózsák, keringő; 3. Planquette: Cornevillei harangok, egyveleg; 4. Mich: II. kis szvit; 5. Lehár: Előre, induló.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Diákfélóra.

„Négylábú óriások magyar földön.” Tasnádi-Kubaeska András dr előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Lakatos Tóni és Lakatos Misi cigányzenekara muzsikál.

6.00: „Kilencszáz méternyire az Atlanti óceán mélyén.”

Fazekas István előadása.

6.35: „Kedvelt hanglemezek.”

1. Chopin: Intimité, dal (Ninon Vallin); 2. Strauss Richard: Rózsalovag, keringő (berlini filharmonikusok, vez. Erich Kleiber); 3. Polgár Tibor: Halálos tavasz, angolkeringő (Karády Katalin); 4. Gershwin: Rhapsody in blue, jazzszimfónia (Paul Whitemann zenekara).

7.00: Külügyi negyedóra.

7.15: Hírek.

7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése. „Háry János.” Daljáték négy kalandban, elő- és utójátékkal.

Irták Paulini Béla és Harsányi Zsolt. Zenéjét szerzette Kodály Zoltán. Vezényli Ferenecik János. Rendezte Rékai András. Személyek: Háry János — Palló Imre dr; Örsze, a matakája — Nagy Izabella; Ferenc császár — Komáromy Pál; Császárné — Sebeők Sári; Napoleon — Szügyi Kálmán; Mária Lujza, Napoleon felesége — Budánovits Mária; Öreg Marci, császári kocsis — Maleczky Oszkár; Ebelasztin lovag — Toronyi Gyula;

Szerda MÁRCIUS 6

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna.

Hírek. Közlemények.

Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.15: Gyermekdel-előlt.

„Híres indulók és történeteik.”

Melusina grófnő — Nagybányai M.; Estrella bárónő — Egerszeghy Gitta; Magyar silbak — Mally Győző; Muszka silbak — Lakato Sándor; Generális Krucifix — Fekete Pál; Generális Duffla — Hubai Zsigmond; Első, második huszár — Kompolti Kálmán; Jászai András; Tüzér — Szilágyi Béla; Udvari lakáj — Ney Hugó; Bíró uram — Bertók István; A diák — ifj. Toronyi Gyula; Az abonyi kocsmáros — Palotay Árpád; Első, második pór — Simonyi Jenő; Balogh Lajos.

Az I. felvonás után kb.

9.15: Hírek.

A II. felvonás után kb.

10.00: Időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

Előadás után kb.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Pertis Pali cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.00—6.30: Olasz nyelvoktatás.

Gallerani Bonaventura előadása.

7.30: „Egy féltreismert fejedelem.” Tolnai Gábor dr előadása Apafi Mihályról. Felolvasás.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: A rádió szalózenekara.

1. Joost: Induló; 2. Krüger—Hauschmann: Gavott; 3. German: Tangó; 4. Hallecker: Dalmát dalegyveleg; 5. Pennati Malvezzi: A szenvedély dala; 6. Huszka: Huszár dalol; 7. Stefániai Imre: Estrellita, tangó; 8. Sztára Sándor: Két toborzó; 9. Kálmán Imre: Részletek a „Jozefin császárné” c. operettből.

9.35: Időjárásjelentés.

9.40: Bura Sándor cigányzenekara muzsikál.

10.30—11.00: Magyar és külföldi tánclemezek.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.

11.05: Háziasszonyok tanácsadója: „A kertek tavaszi munkái.” Kőhegyi Imre előadása.

11.25: Hanglemezek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: Hanglemezek.

4.15—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.

6.45—7.35: Olasz nyelvoktatás. Átvétel Budapest II-ről.

7.35—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilohertuson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Az mondja ki az utolsó szót, aki minden kérdésben otthon van s ezt a tudást Tolnai Világlexikona útján szerzi meg.

Pethes Ferenc
7.40

Csütörtök

MÁRCIUS 7

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: Somlay Károly elbeszéléseiből. Felolvasás.

10.45: „Rábaközi lakodalmom és búcsú.” Hajós Elemér előadása.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: A József nádor 2. honvédegyalozred zenekara.

Vezényel Seregi Artúr.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Farkas Sándor cigányzenekara muzsikál.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Ruszin hallgatóknak.

1. „A munka és az ember.” Irta Lipnicky Tódor. Felolvasás. 2. Hanglemezek.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: „A burgonyatermesztés növényegészségügyi hibáiról.”

Sárospataki György növényegészségügyi gyakorlatok előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.

5.45: A rádió szalózenekara.

Vezényel Bertha István. Közreműködik Marjay Erzsébet (ének). 1. Gebhardt Rio: Az infánszó születésnapja, nyitány; 2. Wright E.: Ibolyák, dal (Marjay); 3. Lehár: Tangó a „Giuditta” c. operettből; 4. L. Schmid-eder: Rózsák, filmkeringő (Marjay); 5. Ranzato: Cigánytanyán; 6. Zakál Dénes: Fellobban a láng (Marjay); 7. Churchill: Haj hó! induló a „Hófehérke és a hét törpe” c. film zenéjéből; 8. Mackeben: Mámoros báli éj, angol keringő (Marjay); 9. Golwyn: Ritmikus románc; 10. Herbert: Dal a „Pajkos herecegnő” c. filmből (Marjay); 11. Löhr: Táncoló lovaska; 12. Mackeben: Dubarry, keringő; 13. Kreisler: Fox-induló.

6.45: „A magyar újságíró.”

Gáspár Jenő előadása.

7.15: Hírek.

7.25: „Egészségügyi kalendárium.”

Az Országos Közegészségügyi Intézet közleményét felolvassa Faragó Ferenc dr.

7.40: „A makrancos hölgy.”

Vigják három felvonásban. Irta Shakespeare. Fordította Harsányi Zsolt. Rendező Kiszely Gyula. Személyek: Baptiste, páduai úr — Pethő Attila; Vincentio — Gabányi László; Patruccio — Jávor Pál; Lucentio — Apáthy Imre; Gremio — Rátkay Márton; Hortensio — Berczy Géza; Biondello — Pálóczy László; Tranio — Pethes Ferenc; Grunio — Tapolczai Gyula; Curtis — Baló Elemér;

Iskolamester — Z. Molnár László; Katalin — Somogyi Erzsé; Bianca — Szörényi Éva; Özvegy — Harsányi Gizzi; Szabó — Pártos Dezső; Divatárus — Bókay Ferenc; Inas — Kalla István; Rendőr — Solymossy Sándor; Szolga — Gyenis Ede.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Az Arizona Band tánczenekar műsora.

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és esperantó nyelven.

11.25: Sosztakovics: I. szimfónia, 10. mű. Előadja a filadelfiai zenekar, Stokowski vezényletével. Hanglemezzel.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

4.15—4.45: Filmdalok és táncszámok hanglemezzel.

5.15: Magyar és külföldi tánclemezek.

5.45—6.15: Angol nyelvoktatás.

J. W. Thompson előadása.

7.15: Lendvai Jóska cigányzenekara muzsikál.

8.00: Hírek, ügétőversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: A Magyarországi Munkásdalogyalek Szövetsége képviseletében a Budapesti Könyvnyomdászok Dalkörének vegyeskara.

Vezényel Ujj József. 1. Jemnitz: Búcsúunk; 2. Mendelssohn: Búcsú az erdőtől; 3. Kerpel György: Jó volna (Szép Ernő verse); 4. a) Incelkedő, sváb népdal; b) Max Reger: A vadgalamb (átirat); 5. Deák-Bárdos György: Parasztdalok; 6. Sztára Sándor: Népdalok.

9.00: „Mi történt ötven évvel ezelőtt?”

Elmeséli a régi idők krónikása.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: Szlovák hallgatóknak: „II. Rákóczi Ferenc és a szlovákok.” Keller Imre előadása.

11.20: Szórakoztató hanglemezek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: „Toldi szerelme.” Arany János költeménye hanglemezekkel. Az összekötő szöveget írta és rendezte Fiedler József báró. Személyek: A regelő — Biró László, A király — Sziklay Sándor; Toldi Miklós — Marossy Lajos; Rozgonyi — Kékési Nándor; Piroska — Isépy Natália; Tar Lőrinc — Balatoni Nándor.

4.15—5.45: Azonos Budapest I. műsorával.

5.45—6.15: Angol nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

6.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kiloeikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Cselényi József
Bp. II. 11.20
(Menyhért foto)

Irta Diósadi Elekes György dr. Felolvasás.
10.45: „Egy magyar esendbízós.”
(Történet a betyárvilágból.) Irta Aksonyi Pál.
Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.
12.10: A rádió szalózenekara.
1. Offenbach: Orfeusz az alvilágban, nyitány;
2. Kletzki: Kinn a nagyerdőben, zenekép;
3. Csaczkész: Mosztár, szláv tánc; 4. Mengolli—
Ems: Tangó; 5. Meny: Keringő; 6. Részle-
tek Eisemann Mihály operettjeiből; 7.
Szántó Jenő: Spanyol szerenádj; 8. Siklós
Albert: Magyar induló.

Közben
12.40: Hírek.
1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
1.30: Rendőrzenekar.
Vezényel Szöllőssy Ferenc. 1. Várhalmi
János: Hazánkért, induló; 2. Figejy Sándor:
Tavaszi nyitány; 3. Seregi Artúr: Nálunk
Budán, keringő; 4. Thomas: Ábránd a
„Mignon” c. operából; 5. Bayer: Babatün-
dér, egyveleg.

2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.
3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.
4.10: Diákféléra.
„Magyar helyesírás.” Fekete Miklós dr elő-
adása.
Utána: Ifjúsági közlemények.
4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
5.15: Sportközlemények.

5.25: Részletek a „Broadway szerenádj” című
film zenéjéből.
5.55: „A bomlasztó propaganda elleni védekezés.”
Vitéz Csikós Jenő őrnagy előadása. Felolvasás.
6.20: Branea Musullin zongorázik a magyar-
jugoszláv művészek körében.
6.50: „A magyar térkép.”
Takách József dr előadása.

7.15: Hírek.
7.25: Farkas Jenő cigányzenekara muzsikál.
8.00: A Filharmóniai Társaság hangversenyének
ismertetése.
8.10: A Filharmóniai Társaság hangversenyének
közvetítése az Operaházból.
Vezényel Gui Vittorio. 1. Rossini: Az olasz
nő Algirban, nyitány; 2. Mozart: Diverti-
mento, 17. sz.; 3. Bach—Gui: Pastorale;
4. Debussy: 2 nocturne: a) Felhők; b) Ünne-
pek; 5. Respighi: Római ünnepek.

Délibáb

Péntek MÁRCIUS 8

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna.
Hírek. Közlemények.
Hanglemezek.
Utána: Étrend.
10.00: Hírek.

10.20: „Munkásbizto-
sító és betegsegélyző
Selmehányán 150
évvel ezelőtt.”
10.45: „Egy magyar esendbízós.”
(Történet a betyárvilágból.) Irta Aksonyi Pál.
Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.
12.10: A rádió szalózenekara.
1. Offenbach: Orfeusz az alvilágban, nyitány;
2. Kletzki: Kinn a nagyerdőben, zenekép;
3. Csaczkész: Mosztár, szláv tánc; 4. Mengolli—
Ems: Tangó; 5. Meny: Keringő; 6. Részle-
tek Eisemann Mihály operettjeiből; 7.
Szántó Jenő: Spanyol szerenádj; 8. Siklós
Albert: Magyar induló.

Közben
12.40: Hírek.
1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
1.30: Rendőrzenekar.
Vezényel Szöllőssy Ferenc. 1. Várhalmi
János: Hazánkért, induló; 2. Figejy Sándor:
Tavaszi nyitány; 3. Seregi Artúr: Nálunk
Budán, keringő; 4. Thomas: Ábránd a
„Mignon” c. operából; 5. Bayer: Babatün-
dér, egyveleg.

2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.
3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.
4.10: Diákféléra.
„Magyar helyesírás.” Fekete Miklós dr elő-
adása.
Utána: Ifjúsági közlemények.
4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
5.15: Sportközlemények.

5.25: Részletek a „Broadway szerenádj” című
film zenéjéből.
5.55: „A bomlasztó propaganda elleni védekezés.”
Vitéz Csikós Jenő őrnagy előadása. Felolvasás.
6.20: Branea Musullin zongorázik a magyar-
jugoszláv művészek körében.
6.50: „A magyar térkép.”
Takách József dr előadása.

7.15: Hírek.
7.25: Farkas Jenő cigányzenekara muzsikál.
8.00: A Filharmóniai Társaság hangversenyének
ismertetése.
8.10: A Filharmóniai Társaság hangversenyének
közvetítése az Operaházból.
Vezényel Gui Vittorio. 1. Rossini: Az olasz
nő Algirban, nyitány; 2. Mozart: Diverti-
mento, 17. sz.; 3. Bach—Gui: Pastorale;
4. Debussy: 2 nocturne: a) Felhők; b) Ünne-
pek; 5. Respighi: Római ünnepek.

A szünethen kb.
9.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.
10.00: Hírek, időjárásjelentés.
10.20: I. Angol dalok. Szemelvények a sziget-
ország népi zenéjéről. II. Újabb angol dalok.
Éneklő David Edge (zongorakísérettel). Hang-
felvétel.
11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyel-
ven.
11.20: Toki-Horváth Gyula cigányzenekara
muzsikál. Cselényi József énekel.
Dalok: Bognár Ignác: Fördik a holdvilág;
Dajka László: Igyál, pajtás; Thern Károly:
Ezt a kerek erdőt járom én; Nótáskedvű
édesapám, népdal; Dankó Pista: Irom levele-
met Balogh Máriának. Népdalok: Esik eső,
szép csendesen; Réten, réten; Lyukas a
kalapom; Sárga a csikó.
12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.20—6.50: Gyorsírótanfolyam.
Szlabey Géza előadása.
6.50—7.15: Farkas Jenő cigányzenekara mu-
zsikál.
7.30: „Barbizon és a magyarok.”
Kampis Antal dr előadása.
8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.
8.25: Szórakoztató hanglemezek.
9.45: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.
(10-kor hírek.)
11.05: „Az első magyar író.” Ásguthy Erzsébet
előadása.
11.20: Magyar nóták és csárdások hanglemezről.
11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsor-
ismertetés.
12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.
3.25: Jazz-zeneári művek hanglemezről.
3.50: A szlovák ifjúságnak: „Fiatalság — öröm.”
Harcász Antal dr előadása.
4.10—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. mű-
sorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilo-
cikluson, 32.88 méteren.
Éjjel 1—2.30 óráig.

Megsegítjük

biztosítási előfizetőink hozzátartozóit sze-
retteik elhunytá alkalmából. Eddig több mint
kétezer elhunyt előfizető hozzátartozója
kapta meg Tolnai Világlapja és testvér-
lapjai útján a 250 pengőig terjedő temetke-
zési segélyt. F. Péter k-réti előfizető pa-
naszkodott, hogy elhunyt férje után nem
kapta meg az esedékes összeget. Nem is kap-
hatta meg, mert a biztosítóintézet a benyuj-
tott okmányokból minden kétséget kizáróan
megállapította, hogy az előfizető a megren-
deléskor súlyos szervi betegségben szenved-
tett.

Gáti István
5.15 (Párisi foto)

Szombat

MÁRCIUS 9

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.10: Ifjúsági rádió. „Dalos-zenés utazás Belgtumban.” Kilián Zoltán be-

szelgetése három gyermekszereplővel.

10.45: „Mit nézzünk meg?”

Az Igazságügyi Palota mennyezetképét. Ismerteti Mesterházy Jenő.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Lakatos Flóris és fia cigányzenekara muzsikál.

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Szórakoztató művészemlekek.

1. Humperdinck: Jancsi és Juliska, operarészlet (Anni Frind, Else Ruzicska-Schmidt, Eugen Fuchs, kísér a berlini filharmonikusok zene- és női kara); 2. Chopin—Popper: Esz-dúr nocturne (gordonka: Pablo Casals); 3. Barthelemy: Nem felejtjük el a szemet! (nápolyi dal (Tito Schipa)); 4. Tosti: Szerenád (Galli-Curci); 5. Csajkovszkij: Onyegin Eugén, keringő (berlini filharmonikusok, vez. Schmidt-Isserstädt); 6. Alexandrov hangszerelése: A Volga mentén, orosz népdal (Saljapin énekkarral); 7. Bishop: Hazám édes hazám, angol dal (Marion Talley); 8. Chopin: Valse de l'adieu (Bücsükeringő, zongora: Marcel Ciampi); 9. Longas: Gitana, spanyol dal (Tito Schipa); 10. Chapi: A rab dala, spanyol dal (Galli-Curci); 11. Strauss János: Perpetuum mobile (bécsi filharmonikusok, vez. Clemens Krauss); 12. Kahn—Romberg: Búcsú az álmoktól, kettős (Jeanette MacDonald és Nelson Eddy); 13. Boulanger: Szerenád (hegedű: Georges Boulanger); 14. Herbert: Babák játékkországban (Victor operettegyüttes, vez. Shilkret).

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

3.15: „Utazás a terített asztal körül.”

T. Monostory Margit előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Gáti István mélyhegedűn játszik zongorakísérettel.

5.45: A rádió postája.

6.15: A rádió szalózenekara.

7.15: Hírek.

7.25: Vivaldi—Bach: a-moll versenymű négy zongorára és vonóskarra, három tételeben. (Berlini filharmonikusok zenekara, vez. Heinz Unger.)

7.40: „A finn gránit Mannerheim-vonalon keresztül.” Irta Éva Langlet. Felolvasás.

8.05: Közvetítés a Fővárosi Operettszínházból. „Handa-Banda”. Egy női zenekar kalandjai

három felvonásban, sok képen. Irta K. Halász Gyula és Kristóf Károly. Versek Szilágyi László. Zenéjét szerette Eisemann Mihály. Rendező Sereghy Andor. Játékmeister Sziklai Jenő. Karnagy T. Török Emil. Személyek: Izabella, zenetanár — Gombaszögi Ella; Molly, Marion, Chappy, Annie, Connie — a Handa-Banda jazz tagjai — Kiss Manyi, Szondi Biri, Komlós Juci, Náray Teri, Miklós Livia; Handa Bandi, impresszárió — Latabár Kálmán; Admirális — Pártos Gusztáv; Dixon kapitány, paranesnok — Dénes György; Bob, kadét — Földessy Géza; Fred, Jimmy, Rádióoszt — a „Falstaff” cirkáló tisztjei — Jeney Ottó, Misán István, Kenéz István; Fedélmester — Földes Mihály; Sam, hajószakács — Weszely Pál; Pedro, az „Alhambra” tulajdonosa — Fülöp Sándor; Don Alvarez, kávéültetvényes — Rubinyi Tibor; Utasné — Péchy Irén; Utasférfi — Árkossy Vilmos; Egy matróz — Kőszegi Géza; José, pincér — Falussy István; 1-ső, 2-ik hordár — Stikut János, Bódy László; Kubai táncosnő — Somogyi Irén; Riporter — Koszteczyk Tibor; Szállodás — Gonda György; Tűzoltó-paranesnok — Szabó József.

Az I. felvonás után kb.

9.15: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

A II. felvonás után kb.

10.45: Időjárásjelentés, hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

Az előadás után kb.

11.25: Pertis Jenő cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.45—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági féléórája.

7.25: „Régi stílusú alföldi népdalok életéről, dalolva és tekerőn.” Dincser Oszkár előadása hanglemekkel. Felolvasás.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Zenekari művek hanglemezzel.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Szent István koronája az Ipoly völgyében.” Sági Farkas István előadása.

11.20: Operarészletek hanglemezzel.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: A kassai szalónyolcas műsora.

4.15—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.

6.45—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadásának átvétele Budapest II-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

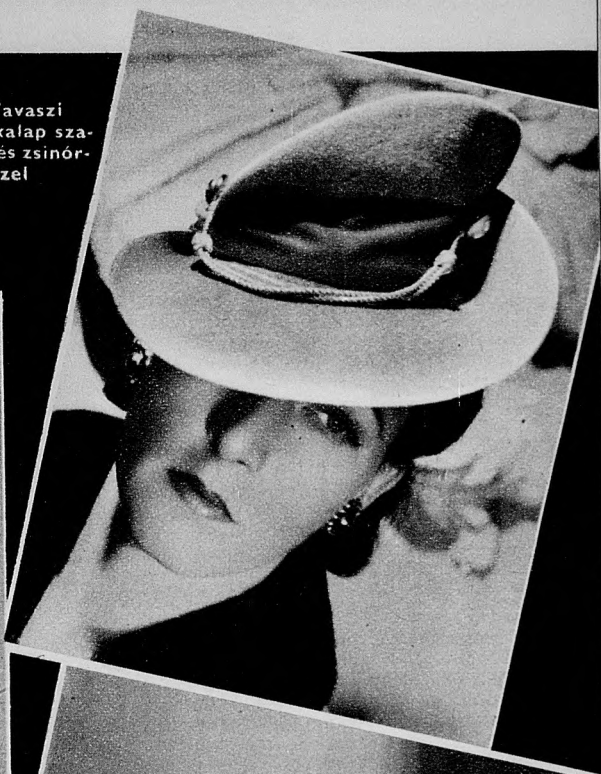
RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méterem.

Éjjel 12—1.30 óráig.

Rivat

1. Tavaszi
filckalap sza-
lag és zsinór-
díszsel

2. Táncruha, borvö-
rös selyemkrepből,
bársonyövvel, fiús
gallérkával

3. Fekete velurbár-
sonyruha, beállí-
tott fémszálas de-
rékrésszel és a nyak-
ban csokorral
(Sand és Dorothea foto)

A SZÉP TERÉZIA BOLDOG PERCE

Irta: SZEGEDI ISTVÁN

A szép Teréz, teljes nevén Koch Teri cukrászkisasszony volt a vidéki városban. Budafoki sváb lány, szép, sudár, szőke és mindig elégedetlen. Apját, a vasszorgalmú sváb parasztot minden igyekevése és agyafúrt-sága sem menthette meg a tönkrejutástól. Ugy volt megírva a Budafok fölött nyári éjszakákon tündöklő csillagokban, hogy Koch Hermannat csapás csapásra érje. A szerencse, mely a kispénzű ifjúkorban melléje szegődött, az utolsó fordulónál cserbenhagyta: a százezrek, a kerek millió kupolájának pillérei kidőltek és porba omltak, mielőtt még a diadalmas boltozat összefoghatta és betetőzhette volna őket. A parasztnább, amikor látta, hogy mindennek vége, elbujdosott hazulról, mert a szegénység, ha máshol seholsem, ezen a vidéken menthetetlen és elviselhetetlen szűgyen.

Terézia tizenhat éves volt akkor, falujabéli híres szépség, a nagy vagyon emlékével és négyföldgáris műveltségével cselédi sorba nem illő. Sok gondolkodni való ideje nem volt, a nyolcablakos ház fölött megperdült a dob, a távoli cukrász-rokon ajánlatán két kézzel kellett kapnia. Így lett Teréziából Teri, cukrászleány, fekete blúzzal, fehér kötővel, a vidéki város nevezetessége.

Különösebb oka nem lett volna az elégedetlenségre Terinek, csak a szépsége nem hagyta nyugton. Mert a gazdagnak akár csúf, akár szép, nyugodtan folydogál az élete, de az olyan szegény lányon, mint Teri, istencsapása a szépség. Felkavarja különben sem valami nyugodt élete folyását és a keserűségek láncolata fejlődik abból.

Mert az még csak megjárja, hogy reggel nyolckor oda kell állni a pult mögé, éjjeli álomból elrabolt időben, hófehérre mosott, glazurossra vasalt-keményített kötőben és ott kell állnia estig, frissen, könnyedén, szolgálatkészen, a ha-akarom-ha-nem kedvesség mosolyával, amely, jaj, de rövid idő alatt olyaná válik, mint a kandirozott gyümölcs, cukrozott sütemény a hét végén. Azt is el lehet viselni, hiszen minden elmúlt gazdagság közepette is kemény életű paraszt kisasszony volt Teri, hogy a gerincfájlászó ácsorgás utáni üres estéken a cukrász bácsinéni elégedetlen dörmögése ringat nehezen várt álomba-pihenőre. Általában, az idő reggel nyolctól este nyolcig és azontúl is csak eltelt valahogy, de az az egy óra tizenegytől délig, az volt elviselhetetlen, Teri örökös elégedetlenségének és boldogságának mindennapi okozója.

Ebben az órában a kisváros aranyifjúsága özőnlötte el a cukrászdát. Néhány doktor úr az irodákból, néhány jegyző úr a bíróságról, egy agglegény nyugdíjas bíró, aki naponta itt tartott előadást a takarékos-ságról a köréje csoportosuló fiataloknak.

— Az ember megeszik itt két süteményt, elrontja az étvágyát és akkor megspórolja az ebédet — jelentette ki a jelenlevők harsogó derültsége közben.

Ez a derültség volt azonban minden hatás, amit a tapasztalt világi életbölcssége kiváltott. Az aranyifjak nem ettek meg egyetlen süteményt sem, ellenben annál több konyakot ittak, amit Teréznek kellett a kistalpas poharakba töltenie.

Ezek a töltögetések voltak Teri nehéz percei. Friss és tökéletes szépsége a válogatott szakértők e társaságában az elképzelhető legmélyebb hatást váltotta ki és kevés lánynak kellett ennyi heves ostromot hősiessen állania, mint a szegény, szépségesen szép szerencsétlen Teréznek.

— Persze — kesergett magában, — udvarolni szeretnek. De ki vesz el egy szegény lányt feleségül?

Es sirva aludt el minden este. Egyik délelőtt komoly, elegáns férfi fordult be a cukrászdába. Pohár konyakot kért és amikor töltött neki, felvetette a szemét. Mint a villámcsapás, harsogott be az elmélyült borongó két szembe Teréz ragyogó szépsége. Konyakot reszketőbb kezekkel nem igen hörpintett ki férfi. A gazdag földbirtokos — mert az volt — néhányszor be-bejött a cukrászdába, aztán egy szép napon hátra ment a lakásrészbe és megbeszélte cukrász-bácsival, nénivel a dolgot.

— Mit csináljon az ilyen szegény lány? Örülnie kell, ha valaki feleségül veszi — így Teréz is. És, nagy elégedetlenséggel szívében, feleségül ment a gazdag földbirtokoshoz.

Alig éltek együtt néhány hónapig, amikor Teréz férjét holtan hozták haza a vadászatról. A vadkan fűrgébb volt, mint a vadász és Teréz lett a környék leggazdagabb özvegye.

A gyászév letelt és Terézia új számadást tett magával:

— Mi történt velem eddigi életemben? Elzárva éltem egy cukrászdában, azután elzárva egy kastélyban. Az udvarlóim sértegettek, a megboldogultat — urambocsá! — nem szerettem. Szép vagyok, gazdag vagyok és hiába éltem a világon.

Ha egy asszonynak ilyesmi jut az eszébe, rögtön tesz is ellene valamit. Könnyű volt ez Teréziának, mert a Teri nevet a szegénységgel együtt otthagya a kis cukrászdában. Könnyen ment, hiszen szépsége, gazdagsága híre bejárta az egész vármegyét, a legelőkelőbb, legfinomabb házasulandó ifjak és nem ifjak a falinaptáron húzogatták át a napokat a gyászév leteltéig.

Még néhány illendőségi hetet várt meg Terézia, végre elérkezett a nagy nap, amikor a sokáig csukott kapuk megnyíltak a ragyogó vendégcsereg előtt.

A háziasszony diadalmas asszonyszépsé-

gének teljes pompájában ragyogott és bár a gyászév hosszas csendje után kábitotta a vendégsereg lármája és a Koch-portán nem igen volt alkalma az úri vendéglátás módját elsajátítani, a nagyon szép nők csodálatos ösztönével eltalálta mindig azt a hangot, amellyel háziasszonyi minőségében nemcsak névleg, de tényleg is közép-pontja maradt a társaságnak.

Eleinte kissé zavartan fogadta a túlaradó bókok özönét és megnyugodva menekült az ebéd alatt két szomszédja közé, az asztalfőre, ahol férjének egy asszonyrokona és a falu főura elbástyázták a heves ostrom elől. Az ebéd hangulata egyre emelkedett, asztal-bontáskor a nehéz ételek és erős borok mámorában felhevült udvarlók vették körül Teréziát. Bár az illendőség szabályai ellen itt senki sem vétett. Terézia valami megmagyarázhatatlan ösztönrel ugyanúgy érezte magát, mint egykor a kis cukrászdában, a konyaktöltögetés megalázó perceiben. E rejtély csakhamar megoldást nyert. Terézia elejtette a zsebkendőjét. Öten-hatan ugrottak utána, kettőnek sikerült elkapnia. Egyikük sem engedte el, keményen markolták a kendőt és az erőlködéstől megnehezült részegség ónsúllyal szállt a bíborba gyúlt fejekbe.

— Ereszd el a kendőt — szólt az egyik.

— Ereszd el te — rikácsolta a másik.

Erre az egyik kipakolt:

— Ereszd el a kendőt, te híres, te úgyis csak a pénzért akarod.

A másik sem maradt hátrább:

— Hát te talán a szép szeméért jöttél ide? — hörgötte.

A két részegyet kituskolták. Terézia halál-sápadtan imbolygott el, a háziasszonyi teendőkét az asszonyrokona ruházták.

Nehéz este és még nehezebb éjszaka volt. Ezen az álmatlan és könnytelen éjszakán azonban mégis csak Regina maradt fölül:

— Megmutatom, azért is megmutatom, hogy a pénzem nélkül is érek valamit.

Ez az elhatározás hajnalra alakult ki Teréziában. Reggelre már az állomás előtt toporzékoltak híres paripái. Terézia a messzi város felé induló vonatba szállt be.

Harmadnap reggel a cukrászda pultja mögött állt Teri, mert a Terézia nevet a gazdagsággal együtt otthagya a ragyogó kastélyban. Fojtott, retentő izgalomban állt ott és égő türelmetlenséggel számlálta az ólomlábon járó perceket a falórán.

Pontosan tizenegy órakor régi ismerős csörtetett be a cukrászda ajtaján. Alig hogy meglátta az asszony diadalmas szökecséjét, egy ugrással a pultnál termett:

— Terézia, aranyos Terike, hát maga megint itt van? — ujjongta és a szemével majd megette a gyönyörű asszonyt.

— Itt vagyok bizony. Képzelse, az uram meghalt én pedig tönkrementem. Szegényebb vagyok, mint azelőtt. Még a kis megtakarított pénzem is odavan. Most kezdek elölről — hazudta előre kieszelt terve szerint.

Délibáb

FIATALABBNAK AKAR LÁTSZANI?

Fontos
felfedezés
**VÉGET VET
A RÁNCOKNAK.**

**50 éves
asszony 35-
nek látszik.**

A bőrsejtek újabban gyártott értékes kivonata ugyanazokat az elemeket tartalmazza, mint a fiatal és egészséges leányok bőre. Egy az egész világon ismert bőrgyógyász vonta ki ezt az anyagot fiatal állatok bőréből. E kivonat Biocel néven a rózsaszínű bőrtápláló Tokalon krémbe kerül forgalomba. Használja minden este lefekvés előtt. Álma idején felszívódnak bőrébe a krém értékes elemei. Reggel megállapíthatja, mennyivel tisztább, üdőbb, bárnyosabb, fiatalabb a bőre. Napal használjon fehér, nem zsíros Tokalon krémet. Ezzel az egyszerű kezeléssel évekkel fiatalabb látszatot kelthet és így majd gyönyörű arcbrét sok fiatal leány irigyelheti. Visszakapja pénzét, ha az utasítás szerinti használat nem hozná meg a joggal várható eredményt.

**Kisér-
letezzék!**

— Borzasztó — mondta a férfi. — De — tette hozzá rögtön, mert az asszony szépsége minden más érzést és gondolatot elfojtott benne, — mégis nagyon jó, hogy újra itt van!

— Ugyan, mit ér azzal? — és Teri szorongva leste a választ a banális szavakra.

— Mit érek? Mit érek? — dünnyögte a férfi, — hát maga még mindig a régi? Még mindig nem fér a fejébe, hogy maga a legszebb nő a világon?

Teri a szívéhez kapott. Rövidke sikoly szakadt ki onnan. Az így támadt részen bőven ömlött belé a boldogság. És Terézia először életében elégedetten mosolygott.

Bányk Vilma

Hajmássy Ilona

Gyenge Anna

Lukács Pál

Lugosi Béla

Várkonyi

MAGYAROK K

Régen vitatott problémája már a magyar színházi világnak az a tény, hogy a beérkezett vagy a beérkezésre váró színészeink, színésznőink s a rendezők légiója miért kényeszerül előbb-utóbb arra, hogy a külföldi színpadokon vagy a filmen keressen érvényesülési teret magának.

A probléma ugyanis nem mindig anyagi természetű. Nem csupán arról van szó, hogy a művész vagy művésznő tetemesebb honorálását élvezheti külföldön — tudásának. A közepesnél jobban becsült és értékelt színészet Budapesten is megkapja az ellenértéket s egy esetleges külföldi kiruccanás tehertételei között ott szerepel az ismeretlen nyelv kénja is. Azoknak pedig, akiket csupán országos viszonylatban mérhetünk nagyságoknak, még ha valóban is azok, a külföldi szereplés a szó szoros értelmében újrakezdést jelent.

A filmezéstől is vásott a foga már jó-néhány magyar tehetségnek s két marokkal szórják szét családásaik tanulságát — két világrész filmműtermének átbolyongása után — azok között, akik csökönnyösen, tántoríthatatlanul kifelé készülnek. Persze haszontalanul, mert néhányan mindig lesznek, akik egy távoli, ködös képzelgés érdekében a próbaközi szünetekben nyelveket magolnak.

Világhírűnek Jenni, sokat keresni s elenyésző százalékban — tanulmányi utat tenni az öreg, porosabb, tapasztalt deszkákon: körülbelül ezek a mozgató erői a homályos és bizonytalan terveknek. No és nem egy esetben az a kinemmondott vágy, hogy „odakint megmutatom”. Utravalójuk egy kétes értékű közmondás, miszerint: „senki sem próféta a saját hazájában”. Pedig a próféták már rendszerint odahaza is azok voltak és éppen ezért szomorú is, meg örvendetes is a mérlegkészítés a külföldre „expor-

tált” magyar tehetségek és az esetleg állandóan nálunk tartózkodó külföldiek körül.

Kérdés ugyanis, hogy a százszázalekos „kivitel” mellett valóban jut is, marad is? És hogy a magyar színpad valóban csupán ugródeszkának jó egyesek számára? Nem beszélünk itt azokról, akik jól megalapozott hazai hírnév után válogathattak a tömérdek külföldi ajánlat között. Az ő kiugrásuk hasznos, sőt szükséges a magyar kultúra és színészet szempontjából. Csoportjukhoz csatlakoznak azok, akik ismeretlenül indultak el és akiknek mégis sikerült. Talán díszletleogatással kezdték odakint, de ma megbecsült, jól fizetett sztárjai a filmnek, színpadnak.

Érdekes távcső elé vinni a pillanatnyilag külföldön tartózkodó s a megbízható vizeken csónakázó magyarokat, akiket hívtak s akiknek „sikerült!” Amerika — talán mert olyan messze van s a távoli dolgok mindig szebbek — örökké az eszményített paradicsom marad karrierre vágó színészeink között. Jó példa bőven akad. Hollywood valaha tényleg nagyban képes volt befogadni hüvükörébe azokat, akik a film dicsőségére vágytak. Bányk Vilma karrierje nagyon sok ember csábított ki Hollywoodba. Ezeknek nagy része legszívesebben arról feledkezett meg, hogy — nem Bányk Vilmák! Azt is szívesen elfelejtették, hogy a filmvilág kíméletlen, ha érdeke úgy kívánja és Bányk is hajlandó volt elejteni a hangosfilmkorszak elején, mert nem tetszett a hangja. Hajmássy Ilonának pedig éppen a hangja tetszett; a gyönyörű és kitűnő énekesnő, aki ráadásul még jó színésznő is, ebben a pillanatban olyan úton halad, hogy példája ismét sok tehetséget csábít majd Hollywood felé. Gyenge Anna az énekesnők számára lesz a mágnes még jóideig, szinte példátlan pályafutásával, de igazán bő

Lánck Margit

Réthy Eszter

Németh Mária

Béla

Várkonyi Mihály

Zilahy Irén

Perczel Zita

Röck Marika

Tabódy Klári

K K Ü L F Ö L D Ö N

fantázia kell ahhoz, hogy az ő amerikai pozícióját egy tizedrangú lokál dizőz pódiumával összetévesszék. Mert — sajnos — Amerikába tévedt énekesnőinknek rendszerint ez a vége. *Lukács Pál*, *Lugosi Béla*, *Várkonyi Mihály* a hollywoodi veteránek esztendőök megaláztatásai, nélkülözései után jutottak csak el oda, ahol tartanak. Jól megválasztott úton, színpadon keresztül, szakadatlan tanulás árán, ma pedig szenvedélyes lebeszélői minden Amerikába törekvő magyar színésznek, akiket talán éppen az ő példájuk csábít oda. Közülük is talán csak *Lukács Pál* maradhatott meg korábbi szerepkörében, *Várkonyi* a hangosfilm előretörése óta „idegent” játszik főként és ehhez mérten főszerepre aligha számíthat. *Lugosi Béla* a „grand guignol” kétes értékű területére siklott, szinte specializálta magát erre a szerepkörre s ha babérokra nem is számíthat, „szörnyvöltát” kellően honorálják.

Európa nem ígér olyan sokat az elkívánkozóknak, de talán többet vált be ígéreteiből, mint az óceánontúli paradicsom. Legalább is ezt igazolja *Zilahy Irén* és *Perczel Zita* példája, akik Párizst fedezték fel saját maguknak és — követőiknek. Párizs filmen, színpadon egyaránt az új Mekka volt, következképpen az új csalódás is. Józannak maradni a sikerek közepette, mint *Zilahy Irén* tette, aki néhány esztendőös komoly sikersorozat után már itthon is van, vagy okosan orientálódni *Perczel* módjára, aki rögtön *Bernstein*nal kezdte — nagyon nehéz.

Röck Marikát — hívták! Ma Berlin dédelgetett csillaga s évi legkevesebb három film az „adagja”. *Tabódy Klárit* alig vették észre idehaza, máris Olaszországban volt s azóta el sem engedték onnan. Úgyancsak odakerült a Nemzeti Színház kitűnő művész-

nője, *Lánczy Margit* is — igazgatónak. Egy staggione-társulatot kalauzol ide-oda az országban, de természetesen színésznői kvalitásait is hasznosítja.

Operaénekesnőink közül *Réthy Eszter* a legutolsó „export”. Budapest után Bécs is felfedezte s egyre nagyobb területet szánnak rá a német újságok rajongó kritikáikban. Ugy tetszik, megismétli *Németh Mária* ragyogó pályafutását. *Pataky Kálmán* az idén először szerződött le állandóan az Operához, Dél-Amerika, ahonnan csak vendégszereplésekre jött haza eddig, most várhat egyelőre.

S ha a felsoroltak dolga nehéz volt, felfokozottan az a rendezőké, akik nem állhattak oda „mutatni” valamit, bizalmat kellett nyerniök, hogy egy színházi vagy filmprodukción sorsát rájuk bízzák vagy elkezdni az ötödik segédrendező aligha irígyelhető pozíciójában. *Fejős Pál* példája elég félelmetessé teszi ezt a pályát. Minden elképzelhető foglalkozás után került végre a filmműterembe, Amerikában. Ott aztán sebtiben felfedezték, rendezett egy-két filmet, aztán elejtették. Azóta Európa valamennyi filmgyártó országában „felfedezték” már, ebben a pillanatban Holland-Indiában készit expedíciós filmeket.

Korda Sándor is megjárta Hollywoodot, Párizst, amíg Londonba jutott. Reá hivatkoznak legtöbbször a hazai rendező-süvölvények. Talán *Kertész Mihály* példája mégis a legmegnyugtatóbb. Hollywooddal kezdte s egy-két apróság után rábíztak egy nagykiállítású történelmi filmet s azóta is ugyanezt csinálja.

De ez a néhány színész, színésznő, énekes vagy rendező, ha arra elegendő is, hogy büszkélkedhessünk velük, arra semmiesetre sem, hogy bárki számára biztató példák legyenek.

Pataky Kálmán

Fejős Pál

Kertész Mihály

álláspontról ista Torday Sándor

A szülők sokszor vádolják hálátlansággal gyermeküket, a gyermekek pedig az önző szülőket. Kinek van igaza, nehéz volna eldönteni, de az biztos, hogy a szülői élet-tapasztalat bölcsességének be kellene látni, hogy mindig a fiatalnak van igaza. Még ha szemmel láthatólag téved akkor is, mert egyéni úton akar járni és ebben meggátolni őt nehéz s talán nem is szabad. Saját kárán akarja megizlelni az élet keserű italát és hiába a szülők igyekezete, hogy ettől megóvják, annál rosszabb, mert a családások keserű italából csábítóízű nektár válik a fiatalság szemében.

— A lányom — mondta egy kétségbeesett anya — az öngyilkosságra kerget. Egy jelentéktelen, senki emberbe szerelmes és azzal fenyegetődzik, hogyha nem engedjük hozzá, akkor megszökik és összeáll vele. Igen így mondta, és hogy egy lakásba költözik vele. Még a gondolat is borzalmas! Egy úrilány. Olyan gonddal, szeretettel neveltem. A fiú koldus szegény, ezt nem bánnám, de nem becsületes. Érettségi előtt kicsapták az iskolából, mert a vizsgadíjakat elkártyázta. Igaz, hogy azóta nem vett kártyát a kezébe és a főnöke igen elismerően nyilatkozott róla, de én úgy tartom, hogy kutyából nem lesz szalonna.

Természetesen semmit sem válaszoltam a kétségbeesett anyának, mert egy kis gúnnyal megjegyezhettem volna, hogy a közmondást valószínűleg saját tapasztalata szerint értékeli. Tudniillik véletlenül tudomásom volt róla, hogy húsz évvel ezelőtt a hölgy férje sikkasztott és csak felesége szüleinek vagyona és befolyása mentette meg a börtöntől.

Évekkel ezelőtt nagy feltűnést keltett egy sápadt kis szőke fiúcska. Vézna álmodozó szemű gyermek, alig tudta a nevét leírni, de olyan csodálatos matematikai tehetséggel áldotta őt meg a sors, hogy bámulatba ejtett mindenkit. A legnehezebb algebrai, arithmetikai problémákat egyedül fejtette meg, évszázadok tudásának eredménye őt nem ejtette bámulatba: természetesenek találta. Ez a kis csodagyermek felnőtt és ma hivatalnok egy bankban. Keveset keres és otthonában úgy kezelik, mint valami csalót, bűnözőt. Az apjával találkoztam és az említette nekem, hogy mennyire csalódtak a fiúban. — Azt reméltük — mondta, — hogy egy Bolyai Farkas, egy Einstein, egy Leibnitz válik belőle és most éppen csak annyit keres, hogy nem hal éhen. Nem tudok ránézni, ha feljön látogatóba. Megesalt bennünket, csúnyán becsapott. Lusta és semmirekellő. Ahelyett, hogy állandóan fejlesztette volna képességeit és nekünk engedelmeskedett volna, egy napon kijelentette, hogy énekelni akar. Természetesen dermedten hallgattuk ezt az ötletet, de még mindig azt hittük, hogy ez csak olyan múltó szeszélye a mi engedelmes jó gyermekünknek. De nem, ő csökönyösen kitarított ötlete mellett és amikor látta, hogy nem egyezünk bele, többet egy szót sem szólt. Alattomosan hallgatott, bevégezte iskoláit és máról-holnapra elhagyott minket. Most persze már késő énekelni és így gürölhet hivatalban.

Végül egy egészen furcsa esetet szeretnék megemlíteni. Tekintélyes polgári szülők leánygyermeké kijelentette, hogy szeretne szavalni tanulni. A szülők elég modern felfogású emberek, ebben nem találtak semmi rosszat és a kislány szorgalmasan tanult. A tanulmányok során azonban kiderült, hogy a lányka rendkívül tehetséges, de természetesen arról a szülők hallani sem akartak, hogy a színpályára lépjen. A lány azonban tovább tanult. Egy fiatal orvos udvarolt neki, feleségül akarta venni, de megértette művészi törekvéseit és beleegyezett, hogy ha megfelelő szerződést kap, akkor színpadon felléphet. A szülők most már a leghevesebben ellenezték a házasságot és a dolog végül is odáig fajult, hogy a fiatalok összevesztek. A lány hirtelen elhatározással jelentkezett egyik előkelő színháznál. Rögtön szerződötték volna vezető szerepre, de a befolyásos szülőknek sikerült ezt meggátolni. És ekkor az engedelmes kislány helyett, akit a szülők haza vártak, egy rövid levél érkezett. Ne keressék, mert külföldre utazott, most már ugyan nem törődik a színi pályával, de nem tud tovább a szülői házban élni, ahol olyan kevés megértéssel voltak iránta. A szülők, akik természetesen egy pillanatra sem gondoltak arra, hogy ez is bekövetkezhet, kétségbeesetten kutattak a lány után. Hiába. Két év múlva hazajött. Megviselt arca hervadt volt és az egykori komoly úrilánynak nyoma sem volt. Külföldön megkísérelte, hogy szerződést kapjon. Természetesen ez nehezen ment, mert kiejtése rossz volt és a közönség nem fogadta be. Ekkor megismerkedett egy jelentéktelen színésszel, aki ajánlkozott, hogy segítségére lesz. Azonban ez az ember tehetségtelen volt és lelkiismeretlen. A lány mindezen azonban csak akkor jött rá, amikor már feleségül ment hozzá. Hónapokon keresztül, hogy éhen ne haljanak, mulatókban léptek fel. És a szülők kénytelenek „boldogan” befogadni ezt a szerencsétlen gyermeket és ráadásul a férjét is.

Ezeket az eseteket csak azért említettem meg, mert meggyőződésem, hogy mindez elkerülhető. A gyermek (ha „felnőtt” is) sose felejtse el, hogy a szülő önzése szeretet és a szülőnek jusson eszébe, hogy valamikor ő is fellázadt s akkor úgy hitte, hogy neki van igaza.

A fogakat
hőfehérré
varázsolja

óriás
tubus
P.....1.

AZ A VÉLETLEN...

Irtó: Tamás Gergely

Mindannak, ami itt következik, talán helyesebb lett volna azt a címet adni: a legostobább véletlen. Azon az estén, mikor elbeszélni hallottam a régi söröző törzsasztalánál, az egybegyűlt társaság, kifogyván a napi pletykákból, azzal szórakozott, hogy mindenki elmondta a leg-lehetetlenebb esetet, ami vele életében történt. Már vagy ketten-hárman is megbuktak s most éppen Józsi, a költő kezdett bele egy hosszadalmas históriába, mikor Gábor, az asztal humoristája, látva a hangulat és az érdeklődés lanygulását, hirtelen ráförmedt:

— Elég! A folytatást ird meg versben. Most én következem!

Nagy nevetés támadt s mindenki érdeklődve fordult felé. És Gábor mesélt:

— Ragyogó tavaszi nap volt, talán az első, igazán szép tavaszi nap a hosszú tél után, amely abban az évben szokatlanul kemény volt és szokatlanul soká tartott. Az emberek jókedvűen lélekzettek fel s vidám-gondtalanul lepték el a Belváros uccáit. Én fiatal jogászyerek voltam, hogyne csíptem volna hát ki magam, mielőtt elindultam a divatos dunaparti sétára. A Kossuth Lajos uccán ibolyát árultak, meg hóvirágot s amíg egy pillanatra a virágokon feledtem tekintetemet, a járda szélén két kislányba ütköztem, akik a forgatagban pillanatra megálltak, várva, hogy az útesten átmelessenek. Az egyik szőke volt, a másik barna. Szépek és fiatalok. Zavartan nyúltam kalapomhoz. Ebben a pillanatban földbe gyökerezett a lábam. A két kislány összenevetett. Pedig kifogástalan úrlányoknak látszottak. Mégis összenevettek! Akkoriban, jó harminc év előtt, elképzelni is bajos volt az ilyesmit. Zavartan néztem végig magamon s a következő percben már indultam is utánuk.

Kortyintott, úgy folytatta:

— A két lány észrevette, hogy követem őket. A barna megszorította a szőke karját, mire az katonásan kezdte szedni a lábait, jelezvén, hogy nem ismeri a tréfát, őt ugyan nem lehet az uccán megszólítani. A szőke nehezen bírt izgalmával s idegességében elejtette egyik kesztyűjét éppen abban a pillanatban, mikor a Koronaherceg ucca sarkára értek. Csak természetes, a következő percben mellettük voltam s látva megszeppent tekintetüket, fölényes mosollyal szóltam:

— Hölgyeim, valamelyikük elvesztette a kesztyűjét!

A szőke fülig elpirult:

— Az enyém!

— Hiába — mondtam kissé kajánul, — vannak még véletlenek. A hölgy elejti kesztyűjét, a lovag felveszi és megismerkednek.

— Semmi megismerkednek — csattant fel a barna. — Mi nem ismerkedünk uccán senkivel! — s már indultak is tovább.

Mentem utánuk.

— De, hölgyeim, én semmi rosszat se akarok — folytattam az ostromot, — becsületszavamra, kifogástalanul viselkedem! Engedjék hát legalább, hogy bemutatkozhassam!

Egyszerre álltak meg. A szőke fordult hozzám:

— Kicsoda maga?

— Isten tudja, talán a kaland izgalmassága adta a regényes ötletet, hogy ne az igazi nevemen mutatkozzam be, mert a következő pillanatban lekapva a kalapomat, összevágтам a bokámat s meghajolva ezt mondtam:

— Keresztes György jogszigorló. — Így kezdődött az a beszélgetés, amibe csakhamar annyira belemelegedtünk, hogy észre se vettük, máris kinn voltunk a Dunaparton s elvegyültünk a sétálók tömegében. Szaladt az idő, már jó órája sodródtunk fel-alá a hullámzó sokasággal olyan meghitt beszélgetésben, mintha régi barátok volnánk, mikor a szőke megszólalt:

— Elfáradtam. Ülünk le egy kicsit.

Elsápadtam. Aztán elpirultam.

— Nem lehet! — dadogtam megsemmisülve.

— Miért? — nézett rám csodálkozva.

— Mert — nyögtem kétségbeesve — három szék harminc krajcárba kerül nekem e percben mindössze húsz krajcárom van.

A barna segíteni szeretett volna. Halkan, bizonytalanul megszólalt:

— Az nem baj, nekem van egy forintom.

— Hova gondol? — kaptam fel a fejem önérzettel, — Kovács Tibor nem fogadhat el pénzt egy hölgytől!

— Kovács Tibor? — hüledezett a kis szőke, — hát maga nem az, akinek bemutatkoztam?

Egymásra néztünk. Éreztem, el vagyok veszve.

— Aszfaltbetyár! — sziszegte a barna, mielőtt szólhattam s csaknem futva menekültek.

Kis szünetet tartott.

— Egyedül maradtam s kivert a veriték. Zseembe nyúltam és most jött a meglepetés. Zsebkendő helyett egy bankjegyet húztam elő. Az a tízforintos volt, mit előző nap a keresztapámtól kaptam s amiről azt hittem, fiókomba zártam az este, tárcámmal együtt.

Nagyot húzott poharából, mielőtt befejezte: — Soha olyan ostoba arcot, ahogy én arra a tízforintosra néztem! — majd lemondóan tette hozzá. — De a két kislány akkorra messze járt!...

EGY NAP STRAUSS RICHÁRDNÁL

IRTA: IFJ. HEGEDŰS SÁNDOR

Drezdában voltam, mikor az amerikai agenturám főnöknője sürgönyözött, hogy találkozni akar velem, mielőtt visszatér Európából az Unio földjére. Ezért felkért, hacsak tehetem, utazzak Münchenbe. Az éjjeli vonattal utra keltem és másnap reggel kilenc órakor már ott voltam a Hotel Wolf szállodában. Felküldtem névjegyemet és pár pillanat múlva üzenetet kaptam, hogy a főnök azonnal rendelkezésemre áll.

Nem mult el öt perc sem és a lépcsőn lejött Miss Kauser, a Magyarországból átszármozott nagytehetségű üzlet-zseni. Kezet fogtunk, szívélyesen üdvözöltük egymást és éppen beszélgetni akartunk, mikor a táviratkihordó egy sürgönyt kézbesített Miss Kausernak, ő átfutotta a sürgönyt, órájára nézett és idegesen szólt hozzám:

„Uram nekem azonnal vonatra kell ül-nöm, ha beszélni akar velem, akkor jöjjön velem Garmischba, mert Strauss Richárd vár ott reám és a vonat tíz perc múlva indul. Erre futva elindult a pályaudvar felé és én utána. Szerencsére a pályaudvar nem volt messze és öt percnyi loholás után szerencsésen odaértünk és be tudtunk ugrani a vonatba.

Az út beszélgetéssel mult el, majd Strauss Richárdra terelődött a szó, Miss Kauser pár szóval így jellemezte őt, mondván:

„Ha Puccini-talented — úgy Strauss Richárd zseni!” Ez alatt a vonat közeledett a hatalmas hegyek alján fekvő gyönyörű Garmisch-hoz, mely csodaszép látványt nyújt, az Alpok alján meghúzódó fekvésével.

Mikor a vonat berobogott az állomásra, Strauss Richárd már ott állt a Perrónon, turistaruhában botjára támaszkodva. Nagy-örömmel üdvözölte Miss Kausert, aki a „Salome” amerikai előadásait közvetítette és rendezte. Én visszaakartam térni Münchenbe, de nem engedtek, Strauss meghívott, hogy töltssem náluk az egész szakadt. Erre kocsiba ültünk, az eső csak úgy szakadt, ahogy az Alpok vidékén csak tud — és mi ott szorongtunk hárman a keskeny kocsiban.

Strauss szemben ült velem, én elnéztem hosszasan érdekes fejét, melyet gondos fűrtök fedtek, szeme nézése kissé bágyadt és révedező volt, mint aki a távolba tekint. Közben megérkezett Strauss Richard villájához, nagyon izléses épület, a hegyoldalon fekszik és kert veszi körül.

A könyvtár a falba volt beépítve és finom kivitelben alkalmazkodott a többi bútorhoz és a szoba faburkolatának vonalaihoz. Dicsértük a lakást, viszont ő panaszkodott, hogy mennyi baja volt az építéssel és mesolyogva mondta Miss Kausernak, hogy hálásan gondol mindég Amerikára, valahányszor csak széjjel néz házában. Felesége, kisfia is benézett hozzánk és mikor magunkra

maradtunk, Strauss Richárd beszélt terveiről. Legközelebbi darabja szövegét újra Hugo von Hofmannsthal írja, akinek szinte pontosan kifaragott mondatait nagyon megszerette. Új darabja is stilizált lesz, de meséjét nem árulja el. Szeme fel-fel villant, míg dicsérte a szöveget. „Szép munka, keménykötésű mondatok — érdemes dolgozni vele!”

Biztosan Strauss Richárdnak volt igaza, hogy ő nem akart dolgozni más szövegíró után, mint Hugo von Hofmannsthal, annak antik köpenybe burkolt újszerűsége felett meg legjobban az ő muzsikájának. Ezt ő egy nagy zseni ösztönével megérezte és ezért ragaszkodott hozzá. És valóban Hugo von Hofmannsthal darabjai sem drámák, hanem nagy, szélesívű drámai költemények, hogy úgy mondjuk, Aischylos-i modorban, de modern technikával és idegességgel megírva, amelyek pontosan megfelelnek a zenében Strauss Richard operáinak, amelyek nagylelkű szimfóniák.

Strauss Richárd igazán udvarias házigazda volt hozzám, mikor Miss Kausertől megtudta, hogy magyar vagyok, bement a másik szobába és kihozott egy rajzot, melyet róla készített Berlinben a korán elhalt Faragó festőművész. Szeretettel őrizte meg a képet és szép szavakkal emlékezett meg Faragóról.

Miss Kauser roppant tapintatosan, míg én a kertben sétáltam Strauss feleségével és kisfiával, átadta „A rab” című fantasztikus drámáját a mesternek, mely akkor jelent meg az *Universal Reclam Bibliothek* kiadásában, Lipcsében „Der Mörder” címen. Strauss megígérte, hogy elolvassa. El is olvasta, mert egy félév múlva kaptam *New-Yorkból* Miss Kausertől levelet, melyben tudatta, hogy Strauss azt írta neki darabomra vonatkozólag, hogy a „Mörder” lélektanilag érdekes téma, de a darabnak nincs elég lírai részlete és így operaszöveg-könyvnek nem alkalmas!

A Garmisch-i időzés azzal végződött, hogy ő megmutogatta még kertjében ezüstfenyőit és hársfáit, melyeket mind maga ültetett. A kertben az Alpesek friss levegője csapott felénk, a nyári virágok között úgy, mint mikor Strauss zenéjében a kakofóniák szinte le akarják rombolni a felidézett hangulatot, holott csak felrázzák egy kissé és erősebbé teszik.

De bármily szép is egy-egy nap, mégis leperereg ideje. Esteledett, kísérteltünk a pályaudvarra, fölszálltunk a müncheni gyorsvonatra. Strauss Richárd botjára támaszkodva állt ott a Perrónon, érdekes fejével nézte az elrobogó vonatot. Olyan volt, mint Ibsen John Gabriel Borkmann-ja, amint ott állt egyedül, az ő nagy magányának erősségében. Ez volt egyetlen találkozásom vele, azóta sem láttam soha többé!

Mary
Healy
(20th
Century
Fox
felv.)

Egészség és szépség

A legősibb kor óta a népek szépségápolása mindig a legszorosabb összefüggésben állott a népek kultúrájával. Ugyannyira, hogy például az évezredek királysírok feltárásával az egyiptomiak kultúráját nemcsak a sírokból talált domborművekből, ékszerekből, hanem a mumiákon ma is látszó kozmetikai szerek tökéletességéből állapították meg.

Ezeknek a mumiáknak a körme hennával vörösre vagy aranyfestéssel aranyosra van festve, ami igazolja, hogy az egyiptomi nők már három, négyezer év előtt is ismerték a kéz kozmetikáját.

Éppen így ismerték azonban az arc kozmetikáját is, és már arcfestő szereik voltak, amelyek mindmáig

Egy kis kozmetikai tanácskozás

megtartották színeiket. A királysírokból talált rúzsok, — mert a magasrangú halottak mellé divat volt minden használati tárgyat is eltemetni, hogy ha szükségük lesz rá, hátkéznel legyen — olyan frissek, olyan kenhető és illatos állapotban vannak, mintha most vásárolták volna azokat egy párizsi szépségszalónban.

Dívtos volt az egyiptomiaknál a szem környékének festése is, mert a nagy fekete és barna, kissé ferdevágású, az őzéhez hasonló tekintetű szemek szépsége mégjobban kijött, ha a szemhéjakra kékes festéket kentek.

A festést, általában a kozmetikát az egyiptomiaktól átvették a mohamedánok, majd a görögök is. Az egyiptomiak nem, a görögök és rómaiak azonban nagyon jól ismerték már a púdert is, amelyet főként virágok porrá tört szirmaiból készítettek. Használták ezt az arc beporozására, de használták izzadás ellen és ágyaik illatosítására is.

Ők kezdték el a bőr szépítését, finomítását célzó kenőcsök használatát is. Ezeket főként tejből, egy különleges habnak a porrá tört belsejéből, virágok nedvéből, állatok bizonyos részének a zsírából készítették.

Ezeket a kenőcsöket este rákenték a bőrre és reggel, főként számartejjel mosták le. Ismerték már a szappant, amelyet főként a szappanvirág és a szappangyökér főzeteiből nyertek. Mosakodásra, testük bedörzsölésére használtak még korpát, amelyet törött mandulából készítettek és friss, illatos füveket, virágokat, meg tengerhomokot. Főként ez utóbbi tényleg azt eredményezte, hogy bőrük sima, szép és friss maradt.

Itt a piros festék mellett már ismert volt a fehér is. Sőt, a hajfestés is. Az őszülő haját dióhéjjal festették meg vagy ecetsavas olommal, amelyet pócáknak olomedényben való áztatásával nyertek.

A rómaiaknak a vöröshajú gallokkal és a szőke germánokkal való találkozása teremtette meg a szőkeség és a vörösség vágyát. Az égő napon lugos, maró anyagokkal szívták ki hajuk színét. Már ismert volt a csipész is, amellyel a felesleges hajszálakat távolították el.

A rómaiaktól a gallok, a későbbi franciák vették át legelőször a kozmetikát, sőt ők is fejlesztették mai színvonaláig.

Már a 14. században találunk egy francia orvos könyvében receptet a „végleges hajeltávolításról”. Ez abból áll, hogy a kitépt haj gyökerébe forró tüt szúrtak, amely megölte a haj hagymáját. (A mai villannyal való irtás őse.)

A középkor vallási túlbuzgósága meg általános felfogása azután egy időre véget vetett a kozmetika szépen induló fejlődésé-

Női fájdalmak,
fej-és fogfájás
ellen

NEOKRATIN
fájdalom
csillapító

PATIKÁBAN P. 150, 60 ÉS 24 FILL.

nek. Annyira, hogy csak a 18. században támad fel újra.

Akkor évszázadokig nem volt divatos a fürdés, sőt a mosakodás is ritka eseményszámban ment. Csak a betegek fürödtek, azok is a borbélyoknál, szőrnyű fakádakban. Az egészségesek odahaza legfeljebb ha lábvizet vettek néhanapján.

Ez persze nem mondja azt, hogy főként a 17. században a festés, az arc szépítése is szünetelt addig, amíg a szappan fogalma egészen ismeretlen volt. Sőt. A festés éppen olyan kötelező volt ez időben is, mint napjainkban. Annyira, hogy ez időben elevenítették fel a 12. század egyik ismert és a szépítőszerke ellen mindig lázongó szónokának, Montaudoni szerzetesnek mondását, amely így szól: „Sajnos, a festés nem fog megszűnni, amíg a nők szépsége nem tart halálukig.”

Mi is azt hisszük.

Bozzay Margit

Előfizetőinket okveilen kérjük, ha a lakás-címük megváltozik, hogy ezt lapunk kiadóhivatalának (Bpest, VII, Dohány ucca 12) jelentsék be.

LENYÜGÖZVE ÁLL AZ EGÉSZ VILÁG

a finn népnek a világtörténelemben egyedülálló hősiessége előtt. E nép hősiessége elszántsággal küzdött mindég, ha szabadsága veszélyben forgott, de a békés időkben végzett munkája is csodálatot érdemel. Munka után, a hosszú sarkvidéki estéken összeülnek a családok, előkerül az ősi hangszer, a koboz és a finn nép lelke szólal meg azon. Előadják a nép ajkán élő csodás hősmondákat, amelyek évszázadok óta apáról fiúra szálltak és élnek tovább a következő generáció mesére fogékony lelkeiben is. Csodás könyvet gyűjtött egybe e hősmondákból **Lönnrot** illés finn tanár mintegy 22.000 verssorban. A hősköltemény címe

KALEVALA

amely Vikár Béla mesteri fordításában, a Lafontaine Irodalmi Társaság kiadásában, **páratlanul olcsó áron** kerül most a magyar olvasóközönség elé. Három izléeses félvázsonkötésű kötetből áll a mű, egy-egy kötet ára 96 fillér, a teljes sorozaté tehát

2 PENGŐ 88 FILLÉR BÉRMENTVE

A mű márciusban fog megjelenni, de csak annyi példányban, amennyire előzetes megrendelés történik, ajánlatos tehát már most a megrendelést feladni. A mű megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében **Tolnai Világlapja kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány u. 12**

Délibáb

TE VAGY MAGA?

Nincs még egy ország a világon, ahol a maga és a te olyan fontos és jelentőségteljes lenne, mint nálunk. Tessék bemenni valahova magázva, vagy kérlekalássannal, rögtön meg tetszik látni, milyen különbség mutatkozik a fogadtatásban. Aki te, az közénk való, aki maga, az a többi, aki nem számít. Ahol a tegeződésnek ilyen nagy a fontossága, ott nem csoda, hogy kitermelődött a te-vadász. Ismertetőjele csak egy van: amint lehet, tegeződik. Áldozatát elragadja és vadul tegeződni kezd vele.

Egyik legismertebb te-vadászunk az a kitűnő fotóriporter volt, aki tavaly végleg áthajózott Amerikába. Ez a tehetséges fiú tisztában volt azzal, hogy Magyarországon az érvényesülésnek elengedhetetlen kelléke a tegeződés. Különben is, megfigyelésem szerint a fotóriporterek szeretnek tegeződni. Kicsit riporterek, tehát újságírók, művészféle emberek... Kicsit fotografusok, tehát van valami közülük egy tisztos iparhoz is... Két mesterség mesgyéjén állva, annak a hivatásnak az ereszal alá szeretnének bujni, amelynek több előkelőséget és finomságot tulajdonítanak. Ez a fiú, ha bement a kávéházba, egyedül ült le az asztalhoz, akkor is két pohár konyakot rendelt. Ha bejött egy gyanutlan színész vagy újságíró, asztalához hívta és így szólt:

— Ha már úgyis itt van ez a két pohár ital, szervusz!

Először csak kis újságírókkal tegeződött, de aztán megnőtt az étvágya és már világhírű színpadi szerzőket is meg akart szerezni tegeződésre. Kézpénzket fizetett pertúkat. De mindig kikötötte, hogy bárhol tegezhet, uccán épügy, mint színházi folyosón, vagy a kávéházban. A tegeződési árakat kecségeáron állapította meg. A vendéglői étlapon minden étel mellett ott szerepel az ár, csak egy fogás mellett van kérdőjel; a kecsége mögött. A fotóriporter is aszerint fizette a tegeződést, hogy milyen fontos és jelentős ember az illető.

Magyarországon a legkényesebb Mészáros Ervin, a kitűnő bajnok, a Nemzeti Kaszinó tagja disztíngvál abban, hogy kivel tegeződik és kivel nem!?

Régebben gyakran asszózott, délelőttönként egy akkor még ifjú vívóóriással, aki bizony a nála harminc évvel öregebb bajnokot gyakran legyőzte és ilyenkor, mi tagadás benne, kuncogott is.

— No, no. — figyelmeztette egyszer sértődötten a bajnok — csak ne nevessem. Egyszer maga nyer, másszor én. A szerencse forgandó. Ma nekem, holnap — önnek.

Még közmondásban sem tegezte — de később levélben értesítette, hogy megajándékozta pertújával, de ezzel a tegeződéssel „csinján” kell banni.

A régi években az egyik kedélyes újságíróasztalnak állandó vendége volt Halász Lajos

dr volt sajtófőnök, hírlapíró és ügyvéd. Egy délután az ebédutáni feketénél arról panaszkodott Halász Lajos, hogy hatszobás lakását kell majd kitakaríttatnia, rendbehozatnia és mennyi pénzébe fog ez kerülni. Az asztal végén ott ült a híres takarító és féregirtó. Hirtelen megszólalt:

— Méltóságos uram, nagyon szívesen kitakarítom a lakását és nem kell fizetnie ezért a munkáért egy fillért sem.

— Hanem?

— Tegeződjünk — hangzott az ajánlat.

Halász Lajos egy heti gondolkozási időt kért. Majd egy hét múlva közölte, hogy a lakását kitakaríttatja — a konkurens féregirtóval, ugyancsak tegeződésért.

— Dehát miért vele és miért nem velem — kesergett a féregirtó.

— Mert vele csak egy évben egyszer találkozom, — hangzott el Halász Lajos válasza.

Az igazi vérbeli tegeződő arról nevezetes, hogy nemcsak az illetőt tegezi, hanem a fontos pertuit másokkal való beszélgetéseibe is belekeveri.

Persze, az olyan úri országban, amilyen a miénk, vannak urak, akik ezer és ezer emberrel tegeződnek. Például van egy ismert budapesti ügyvéd, társaságbeli úr, aki fél Magyarországgal intim viszonyban van.

A multkor ez az úr ment a Váci uccában egy barátjával.

Szembetalákoznak egy férfivel.

— Szervusz.

— Szervusz.

Hősünket megkérdi a barátja:

— Mondd, kérlek, ki volt ez az úr?

— Nem tudom.

— Nem?

— Mért csodálkozol ezen, kérlek?

— Mert szervusszal köszöntél neki.

— Mégsem tudom, hogy ki volt ez az úr. De kérlek alássan, bevallom őszintén, én azt sem tudom, hogy te ki vagy.

Kellér Andor

100 PENGŐ NYUGDIJ

Teljes erőben lévő nyugdíjas csendőr, pénzügyőr, városi vagy állami tisztviselő, havi jövedelmét 200 pengőre növelheti. Nem ideiglenes, hanem hosszú évekre szóló foglalkozásról van szó. Érdeklődők küldjék be ajánlatukat kor, eddigi működés, családi állapot pontos megjelölésével „Keresztény vagyok” jelige alatt lapunk kiadóhivatalába (Budapest, VII, Dohány ucca 12 sz.)

ILON MEG AKAR FAGYNI

I. BALOGH ESZTER

A télen nagyon rájuk köszöntött a hideg. Aztán nemcsak pár napra, mint más években, úgy vízkereszt táján, hanem már harmadik hete nem olvadt meg a jégvirág a fűtött szobák ablakán se, csak sűrűsödött. A pincében megfagyott a krumpli, a kamrában szétrepesztette a fagy a tojások héját. A Szibériát járt embereknek eszükbe jutottak a régi emlékek. János bácsi is azokat mesélte napestig az apjuknak a kemencéhez húzóda, egy pohár bor mellett. Még az a jó, hogy bor termett az őszön elég.

— Jajgattok, hogy befagy a tej a kupába. Láttátok vóna, ott hogyan áruták a tejet a piacon. Kosárba hozták, baltával hasogatták, úgy mérték ki. Mégse haltunk meg. Már aki nem halt meg. De beteg egy se vót a kemény télbe, csak azon a rövid, nyavalyás nyáron. Ilyen időbe a vaspántokkal összetartott vályogkályha körül, vagy az ágyba bujva gondoltunk haza. Az ablakokat beragasztották, oszt a tűz úgy égett, ha nem tartják a pántok, menten szétpukkad az idomtalan kemence. Ha kiment valaki a városba, csak az vót a fontos, csupasz ne maradjon se füle, se arca, mer bizony nem egynek úgy lepöccent a füle, akar egy fadarab. De, ha arra vigyáz, akkó még csak nem is fázik kint mozgásban. Ládd-e sógor, én két szibériai telet kibírtam, hogy még bundás bekecsem se vót, csak úgy, a rongyos csukaszürkébe. Harmadik télre már szereztem a Hajtó Andrásról, amiért olyan szép fejfát faragtam az öcsinek... Az ő fejfáját aztán megfaragtam ingyen, becsületbű. Mer hát az megjárta szegény. Megfagyott. Pedig akkó nem is vót hidegebb tán, mint most nálunk. De megállott odakün, még le is ült. Aki pedig azt megteszi, menten megfagy. Az úgy történt, hogy ép az öccse sírjához ment ki karácsony reggelén szegény. Leült a fejfa mellett a csantra, oszt délbe, mikó kerestük, mán a esontta fagyott testét hoztuk csak be...

Ilon kezében megállt a fonál. Fátyolos szemmel hallgatta. De anyja rászólt:

— Tedd le azt a guzsajt Ilon, úgyse fog mán az ujjad, oszt indujj a faluba. Elmensz a botosná, megveszed a fölvető fonalat. Azt a kis kendert, ami a guzsajon van még, megfonom én estig. Akkó kész is vagyunk. Hónap kezdjük a szövést. A tiédet.

Ilon egyszeribe elfelejtette a szegény megfagyott embert. Belepirosodott az örömben, ahogy fölállt a szalmaszékéről. Anyja már az almárium aljában kotorászott s előhúzta a csörgő ezüstpengőket.

— Itt van e 12 pöngő. Kösd be jól a kis-kendőd sarkába, mer nincs több tömött libám eladó! Oszta, ha megvetted a fölvetőt, elviszed mingyárt Szőlős Mari néninél. Nála hagyd és megmondod neki: Ha hó-

napig végez a fölgombolyítással, gyühet is mingyá fölvetni a szövőszékre. Mond meg, hogy majd elmensz tavaszra segíteni egy napra neki a szőlőkibontásná. Érted lányom?

Ertette hát Ilon. Mán rajta is volt a kabát, meg a nyakkendő. A pénzt gondosan keszkenőjébe kötve szorongotta markában.

Odakün már kezdett lecsúszni a piros-képi téli nap. Kék lett a hó az alacsony háztetőkön. A léptek alatt meg jajgatva csikorgott. Ilon szinte táncolva szedte lábát.

— Nincs is hideg — gondolta elsőbben. Az öröm is fűtötte. Holnap megkezdik a szövést. Az övét. Most ő van soron. Az ő törülközőit, asztal-, meg szakajtókendőit fogják szőni. Jövőre meg a nagyokat: lepedőt, dunnahuzatot. Jövő farsangra kész lesz minden. Jaj, mi lenne, ha megkérné a Mari nénit arra is, hogy ne csak fölvetni segítsen, hanem a csik beszövéshöz is jöjjön. Senki se tud olyan szép cifra-csikot szőni a faluban, mint a Szőlős Mari néni. Madarakat, szarvasokat, virágokat...

Már a templom előtt járt. Mégis nagy hideg van... Ahogy lélekzett, egész párfelhő volt az arca előtt. Az orra csipett belül, hiába húzta rá a nagykendőt. A lábaszára a fűzőseipő vége és a szoknya alatt, erősen bizsergett a vastag harisnya alatt. Kevés ember járt az uccán, azok is szótlannul siettek, behúzva fejüket a birkabőr sapkába, vagy nagykendőbe.

A boltban már égett a petroleumlámpa. Pattogott a tűz a vaskályhában, Milike, a boltos lánya mégis kendőbe kötött derékkal, fülrehúzott svájci sapkában és vörösre fagyott ujjakkal rakta elé a felvetőfonalat. Már ép az ezüstpengőket bogozta ki Ilon a keszkenőből, mikor újra megszólalt az ajtó feletti acélrúgóval odaerősített csengő. Csak mikor vörösrecsippent orrát kihámozta a jövevény, akkor szólalt meg.

— Áldjon Isten Milike kisasszony. Szerbuc Ilon. Mit vesző? Gyűsz a bálba gyűvő vasárnap?

Ilon meleg érzéssel nézett szélcsap híru barátjánőjére. Biztos volt a dolgában, de kényeskedőn felelte:

— Nem tudom még. Eddig még nem hitt senki.

Bözsi fölnevetett.

— Senki se hitt? Még lemaradsz. — Kis szünetet tartott, aztán foghegyről vágta oda. Engem mán hittak. A Képiró Feri.

Ilonnal fordult egyet a bolt. A tűz pattogása furesán, zsisongva dobolt a fülében. A mérleg, a melléte álló savanyúecukorpléhdobozokkal, a szenjánoskenyér a kosárban, a gombskatulyák a rávarrt minta-

gombokkal, a színes vászonkötegek a polcokon, mind egy pillanatra bolond kavargásba kezdtek. Orrába belecsipett a kibontott ruszlisüveg, petróleum, frankkáv és cipőpaszta éles szaga. Rekedten mondta:

— Majd csak hí engem is valaki. Ha meg nem, az se baj. Akko nem mék.

— Isten áldja Milike — nyitotta a csengős ajtót. Aztán visszaszólt dacosan: — Szerbuc Bözse.

De alighogy lebotorkált a magas boltlépcsőkön, két könnyesepp csak kigördült a szeméből. Csípték felhevült arcát, gyorsan letörölte kezefejevel, nehogy odafagyjanak. Most már nem kék, már szürke volt a hó. Kegyetlen szürke. Mintha minden alacsony háztető Kain oltára lenne: hirtelen északi áramlástól megvadulva, szétterülve szállt le a kémények füstje az uccára, a házak közé. A hó fülsiketítően nyikkent lábai alatt. Igaz, hogy szinte csusszanva, porosz-kálva ment most, nem sietve, mint idejövét.

— El köll menni a Mari nénihez, pedig már ne is jöjjön fölvetni — gondolta összeszorult torokkal. — Nem is akarok szóni, nem is akarok semmit, semmit. — Könnye megint megeredt. Most már nem bánta, ha ráfagy. Nem is fájt, csak feszítette az arcát. — Megfagyni se fájna, csak le köll ülni a fagyos hóra, mint az az ember ott Szibériában és nem mozdulni, akarhogy bizsereg is, csak arra gondolni, hogy a Feri a Bözsit viszi a bálba, nem engem. Pedig azt minden rendes legény otthagya már. A Feri meg két éve mindig engem vitt. Már kéretni is akart, csak aztán ráállt, vár gyűvő vízkeresztig, mer az Anyám ügyse enged elébb. Oszt akko farsangra meg lesz a lakzi is. Ez a szegyen, hogy most a Bözsét viszi. De miért? Vasárnap este a bandából még a kiskapunkig kísért. Még rácsaptam a simogató kezire, oszt beszaladtam a házba. Tán csak nem ezér? Szegyen. Az egész falu rajtam fog nevetni és nines is senkim, aki evinne, hogy megmutatnám: csak azér is! Mind félnek a Képiró Feritül.

Már érezte is, hogy zsibbad, szúr a lábszára a szorító cipőszár fölött. A kendőt se húzta össze magán. Az álla, orra égett. Azt se tudta, találkozott-e valakivel útközben. Már a temetősonon járt. Még a Tricsi Lőrincék háza, meg a Verőciéké, aztán ott a Mari néniéké. De nem megy be. Minek. Inkább a másik oldalon átmászik a temető-

HÖLGYEK!

Ki vállalkoznék úgy vidéki, mint budapesti meglévő tagoknak személyes felkeresésére. Ez az állás évekre legalább 100—150 pengő havi jövedelmet biztosít. Ajánlatokat lapunk kiadóhivatala (Budapest, VII, Dohány u. 12) továbbít „Társulat tagjai” jelige alatt. Az ajánlatban feltétlenül megnevezendő a kor, családi állapot, eddigi működés, vallás.

árkon. Talál ott sírdombot eleget, amire leülhet. A hó most meg már fehér volt és szikrázott a megerősödött holdfényben, mintha színes üvegszilánkokat szórtak volna végig rajta. A szél erősebben vágott, bár egy faág se rezdült, csak két akácfa száraz hüvelyei zörögtek kísértetiesen. Ilon átbukdácsolt a felvágott kocsiúton és kereste a temetőárokba az átjárást. A szél lehordta a bokrokról a havat, be az árokba. Azt szerencsésen átugrotta, aztán a kökénybokrok huzgálásával sem törődve, bement a sírok közé. Itt nem volt taposott út. Sokszor azt se tudta, a sírok közt lépdel-e, vagy a hantokon, mert a könnye megint megeredt. Egyszer csak megbollott és nem állt föl. Még leesett csomagjáért sem nyúlt. Átölelte karjával a legközelebbi fejfát és melléült. Mindegy, hogy hol van. Ujjai már merevek voltak. De különben inkább tűzes, égő szúrásokat érzett, mint hideget. A fehér-kék égen olyan ragyogva sütött a hold, olyan szikrázó különös volt az egész fehér mező, a sorban feketélő fejfákkal. Szinte jó volt itt ülni. Nem is gondolkozott. Arra sem, hogy miért van itt és hogy meg fog halni. Meg is hal, meg is fagy észrevétlenül, ha a felerősödött szél le nem dobja kibollott nagykendőjét. Nem is tudatosan, csak önkénytelen mozdulattal kapott utána.

Ahogy merev derekkal lehajol, a hold ép rásút a fejfa feliratára. Nem is tudja azt sem, hogy olvassa: Varga Tera. Élt 17 évet.

Szaladó léptek dobogtak át a fagyos kocsiútról, a másik oldalról. Két csizmás, bekecés férfi átugrotta az árkot, benyúlt érte a tövisek közé és kirántotta. A csomag az árokba esett, a tizenkét motringfonal szertehullott. Az egyik legény azokért nyúlt, a másik meg Ilon arcába bámult. Ilon felnyögött: Feri... aztán eltakarta arcát és sírt, sírt.

Szó nélkül átvezették az árkon, a kocsiúton, csak akkor szólt Feri:

— Ilon mit kereső te a temetőbe?

Ilon nem felelt. Rettentő szegyen szorította. Ki akarta tépni karját, hogy elszaladjon hazáig. De vasmarokkal fogta.

Erre megint csak sírva fakadt és egyszerre olyan gyöngének érezte magát, úgy égett, fájt mindene, hogy megingott. Feri derékon kapta.

— Pista segíts. Fogd má meg, mer elesik. Bevisszük ide a Mari nénihez, későbbben meg haza.

— De én nem akarok a Mari nénihez menni! — sírt fel a lány.

— Nem-e? — nevetett fel Pista csúfondárosan. — Hászen itt a fölvető, amit oda akartá vinni. Ládd-e minek vágsz hódvilágos fagyos időbe körösztü a temetőn. Megugratott a Tera kísértetje úgy-e?!

A lány nem felelt, csak sírt. Ez a magyarázat feloldotta szorongó félelmét. Megszerette volna érte ölelni a Pistát. Feri csak simogatta a nagykendőt és csittfította. — No Te félós lánygyerek. Hogy

lehet úgy megijedni. Mink is a Szőlős Mari nénihez készülünk. Pista akarja a Veron lányát a vasárnapi bába híni, utánna meg tenálatok akartunk menni, hogy téged meg én híjalak.

Ilon megrázta magát. Elfelejtett hideget, ijedtséget, mindent. Még melege is lett.

— Engem akarsz te híni? Te már hittá mást. — Csattant a hangja.

— Kit? — csattant vissza.

— A Bözsét. Ű mondta.

Feri újra átkapta az eleresztett lányt. Már Szőlősék kiskapujához értek, mire felelt.

— Ű mondta? Bolond az. A Pirosná vót tennap, a testvéremné, oszt Piros meséte néki, hogy még senki se hittá. Rámkaját a Bözse viháncolva: „De engem Te viszó Feri úgye?” Mondom neki csüfolódva: „Nem is mást!”

Beérték a kemencés melegbe. Míg leszedték róluk a kabátokat, látta, hogy a harisnyaszára egy rongy. A lába meg vérzik. Kendője is beszakadt. A melegben egyszerre zsi bongani, tüzelni kezdett az arca, teste, hogy föl szeretett volna kiáltani. De olyan jó volt megint benn lenni a világos, meleg szobában. Minden rossz kinn maradt, a fagyos szibériai világban. Ahol megfagyott az a szegény ember. Hogy ő is majdnem — azt szinte elfelejtette.

Mire elmondta Mari néninek a megbízást, félénken hozzátette.

— Aztán, ha csikbeszűvésné is együnne segíteni, cifra madaras csikot, szívesen gyünnék tavaszra szőlőt bontani, meg tőteni, akar egy hétig is.

Mari néni ravaszul nevetett.

— Jól van lányom, jól van. Segítek én, hogyne segítenék. De inkább mondd meg Apádnak, hogy hozzon ki a fődeskémre egy szekér trágyát érte, ha enyhülni kezd. Tudod szegény özvegyasszony vagyok.

Feri odaszólt csendesen:

— Ne szójj apádnak, van annak dóga elég. Maj viszek én kendnek Mari néni, jól megrakott szekérral.

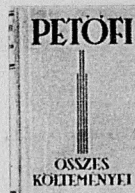
Két fiatal szempár összevillant. Nem akart már Ilon megfagyni. Inkább igen is jó melege lett.

NŐI SZEMMEL...

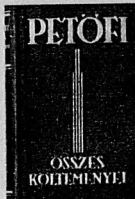
LEVÉLTÖREDÉK...

... Van egy férfiismerősöm, a világ legrosszabbja, csapodár, megbízhatatlan és nekem mégis a legjobb, a legszebb, hiszen Te tudod a legjobban — hogy szeretem. Hogyha szeretünk valakit — azt nem tudjuk megmagyarázni, hogy miért, — csak szeretjük össze hibáival és talán ép azért, mert azt hisszük más, mint a többi. Nézd szívem,

Petőfi összes költeményei

Ára kartonkötésben
96 fillér

Ára díszes egész vázsonkötésben 1 pengő
90 fillér

Az összeg előzetes beküldése mellett bérmentve szállítjuk, utánvétellel 75 fillérrel drágább. Megrendelhető Tolnai Világlapja kiadóhivatalában, Budapest, VII. Dohány uca 12—14. sz. és minden könyvkereskedésben

ez az én rossz emberem néha napokig nem ad életjelt magáról. Egyszerre eszébe jutok, akkor kitalál valami szórakoztatót, hogyha felhív, ne tehessek szemrehányást, hanem bocsássak meg neki. Újabbban az a trükkje, hogy nem szól a telefonba, hanem azt a csodaszép angol lemezt játszatja, hogy: „Álmomban is csak Neked élek”. Tudod Te is, édes Máriám, hogy mi nők milyen megbocsátók tudunk lenni — s így aztán azt is elhiszük, hogy az akadályok milyen komolyak voltak, hogy még telefonhoz sem jutott idejük, hogy bennünket felhívhasanak. Most azonban véletlenül megtudtam, hogy velem egyidejűleg van egy újabb flörtje. Egy kis asszonyi ravaszsgal szerettem volna megtudni az igazságot. Felhívtam az ellenfelemet és a nekem is meglevő lemezt kezdtem játszani.

Te, Máriám, képzeld; az én világrosszam nem érdemesítette a hölgyet arra, hogy részére újabb dolgot találjon ki és ott is egyszerűen a lemezzel jelentkezett. Az általam ismeretlen hölgy erre mint egy fúria nekem támadt — abban a hiszemben, hogy a férfi van a telefontól...

Fogadd el Te édesem és Ti Asszonytársaim is azt a tanácsot, hogy sohasem beszéljétek, ha nem tudjátok, hogy ki van a drót másik végén és főleg ne legyetek kíváncsiak, mert a végén nekünk magunknak fáj legjobban az igazság... (pr. o.)

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben válaszokat nem adhatunk, még abban az esetben sem, ha válaszbélyeges borítékot kapunk.

Kéziratokat, fényképeket nem őrzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

K. Mária. (2.) Elsősorban is színházi-, film-, vagy rádiótárgyú kérdésekre válaszolunk. 2. A virágot alkalmasnak találjuk. 3. Egyáltalán ne szólítsa bácsinak.

A. József. (4.) Ezt az ügyet csakis ügyvéddel kellene megtárgyalni.

Motakó. (6.) H. Zs. Vígszínház. V. J. Andrassy Színház. Sz. Z. Nemzeti Színház. P. A. Tamás ucca 40. B. V. Hunnia filmgyár (Gyarmat ucca 37.)

Filmrajongó. (8.) Igen, férjes asszony, gyermekei vannak.

Nemzeti Színház. (10.) 1. Augusztus végén kell jelentkezni. Legokosabb, ha felmegy az Akadémiába, ahol mindent megtudhat. 2. Az illető már 25 éve színész. Özvegy.

Talán egykor stb. (12.) A versek nem a Délibáb keretébe valók, így legnagyobb sajnálatunkra nem közölhetjük azokat.

Karácsony rajongó. (14.) A Hunnia filmgyárban mindenesetre megkapja levelét. Valószínűnek találjuk, hogy ha levélben megkéri, küld autogrammot.

Pályázat. (16.) Nem írta meg, hogy milyen pályázatról van szó.

Mr. G. L. (18.) Szíveskedjék 2 pengőnek megfelelő dinárt kiadóhivatalunkhoz beküldeni és közölni pontos címét, hogy a kért könyvet elküldhessük.

20 éves. (20.) Nem írta meg személyi körülményeit, felfogását. Egyébként magának kellene kiválasztania az egyesületet, ahová be óhajt iratkozni. Legtanácsosabb volna abban a kerületben, amelyikben lakik. Ha személyesen jelentkezik, bizonyára örömmel felvesszük.

R. Kató. (22.) 1. Bármelyik könyvkereskedés útján megrendelheti. 2. Levelezőlapon nincsen módunkban válaszolni.

M. Ödönné. (24.) B. M. Bajza ucca 8. alatt lakik. Bizonyosan fog válaszolni.

Önfelelő. (26.) Az ápolónői tanfolyamot kellene elvégezni. (IX, Gyáli út 4.) Aztán lesz alkalma ennek a hivatásnak szentelni életét.

K. L. Szolnok. (32.) K. K. nem végzett színiiskolát, hanem magánúton tanult. Mingyárt főszerepet kapott az egyik színházban. A főszerepben kitűnően megállta a helyét. Igazi sikerét azonban filmen aratta. Kiderült, hogy alakja, arca, játéka valósággal predestinálja a filmre.

Sz. E. (28.) Tervét kivihetetlennek találjuk. Mégis csak itt kellene valamely megélhetés után nézni.

Színházrajongó. (36.) Nem minden színházban van forgószínpad, a kis színházak közül csak az Andrassy Színházban van. De azért

Biztosítási ügynök

hosszú gyakorlattal küldje be ajánlatát e lap kiadóhivatalának (Budapest, VII, Dohány u. 12), az eddigi működés és személyi adatok minden legkisebb részletére kiterjedő megjelöléssel „Szívesen dolgozom” jellege alatt.

ma már a kis színházak is remekül meg tudják oldani a díszletváltozás problémáját. Pompás példa volt erre a Kamara Színházban előadott Az ember tragédiája.

Hűségese előfizető. (34.) Az illetőségi bizonyítványát, mint írja, megszerezte, akkor nem ütközik nehézségbe az állampolgársági bizonyítvány megszerzése. Természetesen ezt is ki kell állítani, mert az illetőségi bizonyítvány nem egyenlő az állampolgársági bizonyítvánnyal.

Iréneke. (34.) A Színművészeti Akadémia címe: Rákóczi út 21. Az egyesületi iskola: Dohány ucca 16. Augusztus végén kell jelentkezni.

R. J. (30.) Már pedig nem ajánlatos ilyent háziilag készíteni, mert szakértelem nélkül esetleg éppen az ellenkező hatást érné el.

Amerika. (32.) 1. Természetes, hogy angolul kell írnia és ezek a filmszínészek olyan nevesek, hogy elég, ha a nevet írja és Hollywoodot. 2. Hogy mennyi idő alatt ér oda a levél, mostanában azt nem lehet tudni. 3. Iskolai végzettség nem kell, viszont a filmtechnika dolgait tökéletesen kell tudni, na meg aztán ami a legfontosabb, tehetségének is kell lenni.

Elvira. (28.) Kérésére íme közöljük a Mogyorós íszez készítését. 15 deka mogyorót, 17 deka cukrot, 2 evőkanál makkát, 1 szelet reszelt csokoládét, 1 egész tojást, 1 citrom reszelt héját egy-két kanál tejjel segítségével összegyúrunk. Golyókat csinálunk belőle, kristálycukorban meghempergetjük, közepükön ujjal benyomva, barack- vagy meggyízzel kis csókot teszünk rá. Langyos sütőbe téve szárítjuk.

Régi előfizető. (30.) Ha csak mód van rá, ne váljon el, már csak a gyermekek miatt sem. Nem látunk olyan túlságosan nagy ellentéteket Maga és férje felfogása között, hogy azokat kölcsönös jóakarattal mellett ne lehetne áthidalni. Kiszámíthatatlan következményei lehetnek az elválásnak és képzelje el a gyermekek sorsát, akkor, amikor a szülők távol vannak egymástól.

Előfizetési árak:

1/4 évre 1 pengő 80 fillér, 1/2 évre 3 pengő 60 fillér

Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS
Felelős kiadó: PAIZS GÉZA

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszáma:
14—23—39 és 14—23—50

TÖBB MINT 2000 ELHONYT ELŐFIZETŐ HOZZÁTARTÓZÓJA KAPTA MEG EDDIG LAPVÁLLALATUNK UTJÁN AZ ELŐFIZETÉssel KAPCSOLATOS BIZTOSÍTÁSI ÖSZSZEGET. A lapok terjedelmének hatósági korlátozása folytán, az újabb kifizetésekről a fényképfelvételeket és az előfizetők névsorát, helyszüke miatt nem közölhetjük.

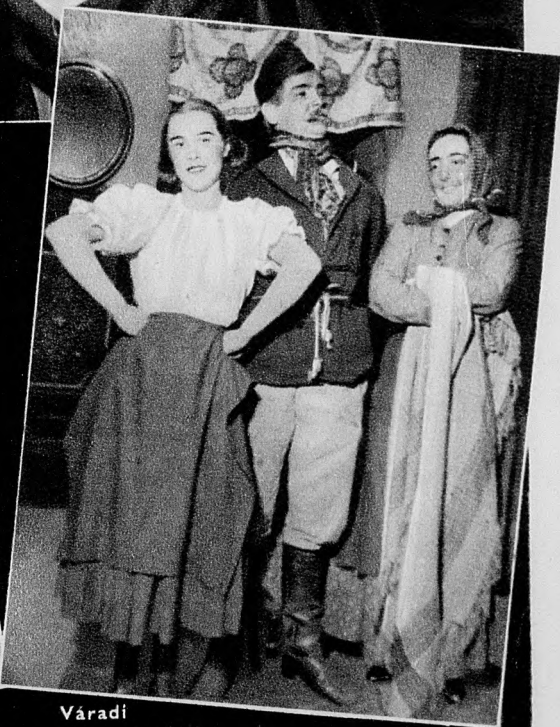
A Színművészeti Akadémia növendékei sikerrel vizsgáztak Móricz Zsigmond: „Nem éltek muzsikaszó nélkül” című darabjában

Hangai Márta,
Romváry Gertrud,
Biró Annie,
Galamb György

Naszódy
Sándor, Sallai
Kornélia, Gábor Miklós

Váradi
Györgyi, Gáti
György, Hegedüs Éva

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten értékes könyvjutalmakat osztunk ki. Megfejtést határidő március 7. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés.

DELIBAB 9. 34

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12							13			
14					15	16			17	
18				19	20				21	
22		23			24	25				
26	27				28	29			30	
31		32		33	34	35			36	
37					38			39		
40		41				42	43			
	44					45				46

Vízszintes sorok :

1. (A nyíl irányával folytatva.) Vörösmarty Szép Ilonkájából egy sokat idézett sor. 12. Nevét odajegyezni. 13. Ma — latinul. 14. Egymásra tenni. 15. Ékezettel : mond. 17. Telkes Vilmos. 18. János király udvari tanácsosa (1480—1534), kit fondorlataiért lefejeztek. 20. Kősr. 22. An dem. 23. Verdi-opera. 25. Hideg évszakban. 26. Nekem — idegen szóval. 28. 51 — római számmal. 30. Marhában van. 31.

Egykor hatalmas keleti nép neve — régiesen írva. 34. Vissza : tréfa. 37. Nagy, erős termettű. 39. Huszt belseje. 40. Névelő. 41. Vissza : alant. 42. Szagló szervünk. 44. Perzsia. 45. Finom sült hús (névelővel).

Függőleges sorok : 1. (A nyíl irányával folytatva.) Közmondás. 2. Feliaszt. 3. A XIII. századból való román-gót stílus templom, Magyarország egyik legbecesebb műemléke. 4. Szabadtéri játéksz. 5. Fontos, sorsdöntő esemény ideje lehet. 6. Izomkötő. 7. Én is, te is... 8. Rövidszárú, könnyű nyári nadrágocska. 9. A

Beküldendő sorok : vízszintes 1, 37, függőleges 1, 2, 5 és 9

francia vígjátékírási nagymestere (1622—73). 10. Ellentétes kötőszó fordítottja. 11. Lovag — németül. 16. Zsombék szélei. 19. Korjelző — röviden. 21. Ismert rövidítés. 24. Fokozat. 27. Fogva van. 29. Leány-becenév. 32. támaszkodik a sánta ember. 33. Az Egyház életében kiváltságos szerepe van. 35. A varjú rokona (hátra csúszott ékezet). 36. Örömteli felkiáltás. 38. Évszak mássalhangzó. 43. Turandotban van. 44. Igevégződés. 45. Nagy növény (visszafelé). 46. Fokozat.

Payper

A mult számban közölt rejtvény helyes megfejtése

Vízszintes sorok : 1. Kerekas Sámuel. 13. Ökológia. 14. Este. 15. Zenede. 16. Kőszív. 17. A murek. 19. Tile (elit). 20. Pe. 22. Mek. 23. Elly. 27. Sar (ras). 28. Te. 29. Uránia színház. 33. Re. 34. Én. 35. Felöltő. 36. Óbor. 39. Eil. 40. Petőfi-vers. 45. Ka. 46. A Gessler-kalap.

Függőleges sorok : 1. Közép-Európa. 2. Eke. 3. Róna. 4. Elem. 5. Kédus. 6. Eger. 7. Si. 8. Sakk. 9. Mesternő. 10. Uszík. 11. Etil. 12. Levelezőlap. 18. Ok. 21. Elrebeg. 22. Mail. 24. Lá.

25. Ynérós (sörény). 26. Ha. 27. Szeder. 28. Tátika. 30. In. 31. S. F. 32. Hle. 37. Ote. 38. Lil. 41. Fs. 42. Ve. 43. Rk. 44. Sa(as).

Jutalmazott megfejtők névsora

Helyszűke miatt csak a jutalmazottak nevét és a helységnevét kezdőbetűit közöljük. A mult számban megjelent rejtvény helyes megfejtői közül Kósa Ferenc, Sz., Hajdu Béla, K., Mihalik Imréné, Bp., Vantsó Jenő, D., Sugár Kálmán, Bp., Valk Ferenc, Sz., Kardos Imre, Sz., Adler Ilona, T., özv. Gaál Lajosné, Sz., Gárdonyi Bessy, Bp. könyvjutalomban részesültek.